СЕРЕДА, 5 КВІТНЯ 2006 РОКУ ■ № 62 (3812)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

З депутатів місцевих рад зняли недоторканність

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 4 квітня

На початку ранкового засідання в сесійній залі парламенту, який пікетували сотні прихильників партій, що за попередніми результатами березневих виборів не потрапили до Верховної Ради, зареєструвалися 397 народних депутатів. І 296 із них одразу ухвалили проект закону про внесення змін до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» (про скасування недоторканності). Документ, опрацьований Комітетом з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, представив заступник голови Юрій Ключковський. А фракції і групи проголосували так: позафракційні — 23, «Наша Україна» — 39, КПУ — 56, СДПУ(о) — 2, БЮТ — 41, СПУ — 26, Народна партія — 31, УНП —18, ПППУ — 13, НРУ — 14, «Реформи і порядок» — 13, Партія регіонів — 1, Народний блок Литвина — 17, «Відродження» — 2.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У НОМЕРІ:

Ми нічого не губили

Наше Міністерство оборони заявляє: Україна не губила 250 ядерних боєголовок. Деякі російські й українські ЗМІ повідомляли, нібито на початку 90-х років під час передачі Україною Росії ядерних боєзарядів 250 з них було загублено, і згодом вони могли опинитися в Ірані або інших країнах світу.

Як повідомив начальник Генерального штабу генерал-полковник Сергій Кириченко, наша держава в повному обсязі виконала міжнародні зобов'язання з передачі Російській Федерації ядерних боєзарядів. При цьому жодного боєзаряду не було загублено. Про це свідчать відповідні документи, екземпляри яких є і в українській, і в російської сторони, заявив Кириченко.

«Культурна праця» подорожчала?

Працівникам національних закладів культури обіцяють підвищити зарплату. Адже Кабмін України своєю постановою запровадив нові додаткові коефіцієнти підвищення їхніх посадових окладів. Надбавка до зарплати буде різною для представників артистичного, художнього персоналу і для керівників структурних підрозділів, професіоналів, фахівців, висококваліфікованих робітників, які забезпечують і виконують творчі, музейні функції, а також функції охорони культурної спадщини. Дія постанови поширюється на працівників 18 установ культури. До їх переліку увійшли такі «гіганти» культурної сфери України, як Національний академічний театр опери і балету імені Тараса Шевченка, Національний академічний драмтеатр імені Івана Франка, Національний академічний театр російської драми імені Лесі Українки, Національна філармонія, **повідомляє ForUm.**

КОРОТКО

■ Як запевняє Мінпаливенерго, цінова ситуація на ринку нафтопродуктів України стабільна.

■ Під час п'ятиденного візиту американські військові льотчики поділяться досвідом з українськими колегами.

■ Українська Ветслужба має намір 4—5 квітня зняти заборону на ввезення м'яса і м'ясопродуктів з Білорусі.

■ Суд скасував рішення Національної ради з питань телебачення та радіомовлення стосовно телекомпанії «ТЕТ».

■ НОВИНИ

Жван — у блокаді

Внаслідок повені на річці Жван, що є притокою Дністра, розмито під'їзд до моста і частину села з однойменною назвою «відрізано» від центральної дороги Вінниця—Нововдністровськ.

Як розповіла секретар виконкому Жванецької сільради, що у Мурованокуриловецькому районі на Вінниччині, Валентина Атаманюк, вода в річці піднялася на два метри. Бурхлива течія зробила свою справу, і тепер між мостом і берегом утворилася прірва завширшки приблизно п'ять метрів. Десятиметровий бетонний міст, який не лише з'єднує два береги, а й веде до центрального шляху, за словами співрозмовниці, було споруджено з порушенням установлених норм. Тому такі ситуації, як нині, трапляються щораз, коли піднімається вода. За кошти сільради виготовлено документацію на будівництво нової переправи. Але для реалізації планів потрібно 2,4 мільйона гривень. Їх у сільському бюджеті немає. Тож тут сушать голову, де взяти гроші, щоб зміцнити берег. Та доки не спаде вода, роботи не розпочинатимуть, бо то буде сізіфова праця. Люди найбільше побоюються, щоб хто не помер за цей час, адже цвинтар саме в тій частині села, до якої добратися нині нема можливості, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК**.

Врятував дітей

Не розгубився у складній ситуації і врятував трьох хлопчиків 63-річний пенсіонер Іван Галагуз із райцентру Березне, що на Рівненщині. Діти по обіді поїхали велосипедами у місцевий березовий гай заготовляти сік. Тим часом річка Случ різко піднялася і затопила все навкруги, відрізавши їм шлях до суші. По шию у воді, хлопчики насилу дісталися до невеличкого острівця і почали кликати на допомогу. До берега було майже тридцять метрів. Ніхто з дорослих, що прибігли на крики дітей, не насмілився визволяти бідолашних. На щастя, повз натовп проїжджав підводою Іван Галагуз. Він одразу кинувся на допомогу. Добре знаючи місцевий рельєф, рушив до острівця підводою. Щоправда, та кілька разів майже повністю зникала під водою, але рятівник впорався зі стихією: дістався до острівця, посадив дітлахів на віз і тим же шляхом доставив їх на сушу, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

Олена Юрковська — Герой України

На Параолімпійських іграх у Турині наша славна спортовка Олена Юрковська виборола чотири золоті медалі. Указом Президента України Віктора Ющенка їй присвоєно звання Героя України із врученням ордена «Золота Зірка». Відзначимо, що Юрковську було визнано найкращою спортсменкою Параолімпіади.

Орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня нагороджено президента Національного комітету спорту інвалідів України Валерія Сушкевича. Отримали ордени й інші спортовці — учасники Параолімпійських ігр у Турині.

Посіви «озеленяють». Грошима

■ ВРОЖАЙ-2006

На Черкащині пересіють майже 10 тисяч гектарів озимих колоскових та ріпаку. Для того щоб урятувати ослаблені сходи, вносять азотні добрива. За словами заступника начальника управління регіональної аграрної політики облдержадміністрації Василя Мельника, в області триває виплата бюджетних грошей за кожний гектар «живої» озимини. З державної казни надійшло 15 млн. грн. із 20 запланованих мільйонів.

А в Запорізькій облдержадміністрації під час засідання також визначали стратегію весняно-польових робіт. Прогноз весняної сівби, з урахуванням пересіву озимих, становить тут більш як мільйон гектарів.

Як зазначив начальник управління Володимир Журавльов, тамтешні аграрники сподіваються отримати принаймні 30 млн. грн. на відшкодування збитків від загибелі озимих, **повідомляють наші власні кореспонденти Лідія ТИТАРЕНКО та Ігор САМОЙЛЕНКО.**

У ЗАТ імені Ольшанців Очаківського району Миколаївської області вже завершують сіяти горох і починають — пшеницю.

На знімку: щоб не втрачати жодної хвилини, механізатори Геннадій Река і Анатолій Рівар обідають просто в полі.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Україна закликає Росію продовжити переговори про розподіл закордонної власності колишнього Радянського Союзу, повідомив керівник прес-служби МЗС України Василь Філіпчук

Голова Центрвиборчкому Ярослав ДАВИДОВИЧ вважає, що, відмовившись від перерахунку голосів, Верховна Рада зайняла законну позицію, яка дасть можливість ЦВК завершити підрахунок голосів й оголосити офіційні результати виборів

3 депутатів місцевих рад зняли недоторканність

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Ранкове засідання 4 квітня

(Початок на 1-й стор.).

Надання у вересні 2005 року недоторканності депутатам місцевих рад спричинило широкий негативний резонанс у суспільстві та посилило політичне напруження. Як свідчать масові публікації в ЗМІ, експертні оцінки й соціологічні дослідження, більшість громадян нашої держави вважають таке рішення необгрунтованим, бо воно сприятиме криміналізації місцевих рад та значно ускладнить боротьбу з організованою злочинністю та корупцією, наголошував промовець. Фактично депутатський мандат ставав інструментом уникнення відповідальності, що сприятиме зниженню довіри простих громадян до влади. До того ж ухвалення цього закону, на думку багатьох експертів, не відповідає принципу рівності прав і свобод громадян та їх рівності перед законом.

Згідно з ухваленими вчора змінами кримінальну справу стосовно депутата місцевої ради може порушити Генеральний прокурор України, заступник Генерального прокурора України, прокурор Автономної Республіки Крим, області, міст Києва або Севастополя в межах його повноважень. Прокурор, який порушив кримінальну справу стосовно депутата місцевої ради, повідомляє про це відповідну місцеву раду не пізніше наступного робочого дня з дня порушення кримінальної справи. А запобіжний захід щодо депутата місцевої ради у вигляді підписки про невиїзд або взяття під варту може застосовуватися винятково судом. За словами автора закону Юрія Ключковського, закон не дозволить «тихенько порушити справу проти депутата» і «зніме невдоволення в суспільстві».

Пожвавлення в сесійній залі посилилося після інформації співголів тимчасової спеціальної комісії з питань моніторингу виборчого законодавства Георгія Крючкова та Ігоря Юхновського. «Перші висновки — вибори відбулися. Обрано Верховну Раду України, Криму, органи місцевого самоврядування», — зазначали доповідачі. Перегони обійшлися бюджету більш як у мільярд гривень, суб'єкти виборчих перегонів, за повідомленням масмедіа, витратили на кампанію від одного до десяти мільярдів доларів. За словами Георгія Крючкова, таких дорогих виборів Україна ще не знала. «Гроші на організації виборів ідуть величезні, наголошував голова ЦВК Ярослав Давидович, але про джерела їх надходження ми нічого не знаємо», — зазначав народний обранець. А прикладів порушень, сказав він, було безліч: помилки в списках, голосування у підвальних приміщеннях, тисячі пенсіонерів через величезні черги не змогли проголосувати... Навіть незважаючи на те, що подекуди голосування тривало до п'ятої години ранку.

Георгій Крючков назвав обґрунтованим перерахунок голосів: «Тільки після цього можна оцінити, чи насправді вибори були чесними». Крім того, на його переконання, виборче законодавство треба вдосконалити, зокрема, щодо пропорційної системи, розведення виборів — місцевих і парламентських. На часі й створення Виборчого кодексу.

Щоправда, під час обговорення думки депутатів розділилися. Олег Білорус (БЮТ) переконував, що вибори були демократичними і відбулися на найвищому рівні. А перерахунок — то абсурд. Олег Зарубінський (Народна партія) наголошував на серйозному незбігу даних: «Порушення мають масовий характер». Тому, на його переконання, треба прийняти рішення про перерахунок голосів по всій Україні, бо жодним законом це не заборонено. Однак Олександр Пеклушенко («Регіони України») зазначав: колеса під час руху поїзда не міняють.

«Голосування було вільним і демократичним, — заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. — А підрахунок голосів було сфальшовано... за рахунок застосування нової технології». Ті, хто активно виступає проти проведення перерахунку голосів і активно педалює тему Закону, не виключив глава парламенту, мають підстави для побоювання. І побоюються підрахунку голосів, бо буде встановлена істина.

Володимир Литвин нагадав, що під час президентських перегонів 2004 року Верховна Рада взяла на себе ініціативи вирішити політичний конфлікт і прийняла відповідні рішення: «Тоді ніхто не говорив, що порушили закон... Але тоді зняли будь-які сумніви і заспокоїли українське суспільство. Спочатку була позиція Верховної Ради, а потім рішення суду». А нині, за його інформацією, судами блокується перерахунок голосів. Як приклад Володимир Литвин назвав територіальну виборчу комісію Харкова, котра приймає рішення про перерахунок, а суд забороняє це робити. «На якій підставі, — обурювався глава парламенту. — Світова практика не знає перерахунку голосів. Але світова практика не знає української практики».

Однак більшість депутатського корпусу висловлювалася за те, щоб через суди оскаржувати результати на окремих дільницях, і тільки після цього перераховувати. Народні обранці не підтримали жодну з трьох постанов про забезпечення законності під час встановлення результатів виборів, що відбулися 26 березня 2006 року, та проведення повторного підрахунку голосів виборців. Найбільше голосів — 198 — набрала постанова Юрія Кармазіна, якою передбачалася заборона оприлюднення офіційних результатів виборів до отримання результатів повторного перерахунку голосів по виборчих округах.

Після перерви, оголошеної на вимогу двох фракцій — СДПУ(о) і Партії регіонів — Микола Комар закликав 4 квітня закрити сесію, а парламентські слухання з чорнобильської теми, які мають відбутися 26 квітня, перейменувати на громадські. Проте Голова Верховної Ради зазначив, що нинішнім складом парламенту треба до завершення каденції хоча б обрати суддів Конституційного Суду за квотою Верховної Ради. Після чого Володимир Литвин оголосив про закриття ранкового засідання.

На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин від імені народних обранців привітав **Миколу ГАПОЧКУ (на знімку)** з днем народження і переможців виборчих перегонів, яким побажав плідної праці на благо України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

■ **РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР**

Нових імен не з'явилося, але...

Вибори міських голів на Полтавщині сенсацій не принесли. Хіба що в Лубнах, де Анатолія Соболєва змінить на посаді новий «старий голова» Василь Коряк, який після «вимушеної перерви» повернувся в керівне крісло як редактор місцевої газети … «Тихий жах». Міським головою Миргорода знову став Олександр Паутов, а Комсомольська — Олександр Попов. А от кременчуцькому міському голові Миколі Глухову довелося таки добряче «повоювати», перш ніж вдруге очолити міську громаду. Ледь не за два тижні до виборів місцевий тервиборчком зняв його з перегонів за рішенням суду, який за позовом одного з кандидатів інкримінував Глухову «використання службового становища» під час передвиборної кампанії. Тільки через суд міському голові вдалося й «відновитися», а відтак і перемогти зі значним відривом свого головного конкурента — колишнього керівника «Укртатнафти» Володимира Матицина.

Та найбільшою інтригою стали вибори міського голови у самій Полтаві. Переміг народний депутат України Анатолій Кукоба. Отож повторилася ситуація чотирирічної давності, коли водночас А. Кукоба був обраний і міським головою, і народним депутатом. Тоді він обрав депутатство. Проте міська рада так і не спромоглася оголосити повторні вибори. Тепер міський голова фігурує й у першій сотні списку Партії регіонів до Верховної Ради.

Однак новий склад міської ради, де «правитимуть бал» БЮТ, НСНУ та соціалісти, навряд чи дозволить працювати без міського голови, **повідомляє наш власний кореспондент у Полтавській області Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Поствиборний синдром

Політичні уподобання тернопільців здебільшого однорідні: беззаперечну перемогу в області отримали помаранчеві сили. В обласній раді 51 депутата матиме БЮТ, 46 — «Наша Україна», 13 — блок Костенка—Плюща, по п'ять — СПУ і «Пора». Однак одразу після оприлюднення підсумків виборів надійшли скарги до територіальної виборчої комісії від бютівців і нашоукраїнців. Вони вимагають, щоб переможці отримали не лише відсотки тих, хто не пройшов до облради, а й голоси виборців, які не підтримали жодної з політичних сил. Доки члени комісії шукають шляхи розв'язання цього конфлікту, назріває інший. П'ять політичних сил: «Наша батьківщина—Тернопільщина», Блок Анатолія Кучеренка, місцеві організації Народного блоку Литвина, всеукраїнського об'єднання «Свобода» і Партії регіонів, які не пройшли до обласної ради, заявляють про масові фальсифікації і вимагають перерахунку голосів, **повідомляє наш власний кореспондент у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Козирна карта — у новачків

У новому складі Вінницької облради, сформованої з представників шести політичних сил, найбільше депутатських місць — 44 зі 100 — виборoли представники Блоку Юлії Тимошенко. Майже наполовину менше (23 депутати) має обласна організація партії НСНУ. Далі йдуть соціалісти, у яких 15 депутатських місць, по сім — у Партії регіонів і Народного блоку Литвина. 3-відсотковий бар'єр здолали також представники Компартії України — їх в новій облраді четверо. Найбільше новачків — серед бютівців — 40 депутатів не були у попередньому складі облради, а переважна більшість з них обрана вперше, тож для них чужі канони попередників. Саме ця обставина може призвести до певних несподіванок під час формування коаліції та виборів голови облради. До речі, серед тих, кого об'єднало «гаряче серце» — найбільше підприємців. У тісній співпраці з БЮТ впевнений перший номер «Нашої України», голова облдержадміністрації Олександр Домбровський. Він із задоволенням констатував той факт, що перемога пропрезидентських політичних партій є надійним підгрунтям для створення потужної коаліції в облраді у складі представників БЮТ, «Нашої України», Соцпартії і Народного блоку Литвина. Загалом у них набирається 89 голосів проти 11 в опозиційних сил, **повідомляє наш власний кореспондент у Вінницькій області Віктор СКРИПНИК.**

Перемога з «присмаком»

Андрія Садового уже привітали з обранням на посаду міського голови Львова, однак його перемогу намагаються поставити під сумнів четверо інших кандидатів — Світлана Куспись, Михайло Горний, Микола Порайко та Василь Куйбіда. Вони звернулися до територіальної виборчої комісії з вимогою про визнання виборів міського голови недійсними. Зокрема, під час прес-конференції оприлюднено спільну заяву про ознаки фальсифікації більш як 100 протоколів дільничних виборчих комісій. Окрему заяву зробив і народний депутат Петро Писарчук.

На підставі аналізу протоколів дільничних виборчих комісій з'ясувалося: по 23 дільницях кількість підрахованих бюлетенів є більша, аніж кількість виборців, які взяли участь у голосуванні; по 10 дільницях проголосувало більше виборців, аніж отримало бюлетені; по 44 дільницях неможливо з'ясувати, куди поділися бюлетені, а по 23 — звідки вони взялися; на 22 дільницях зафіксовано перевищення кількості виборців на виборах міського голови над кількістю виборців на виборах до Верховної Ради (зокрема, по дільниці № 96 округу 112 — на 648 голосів). З'ясувалося, що кількість бюлетенів, отриманих дільничними комісіями, є на 6256 більша, ніж за даними ТВК, а кількість виборців у списках, за даними ТВК, є на 2298 більша, ніж за даними дільничних комісій. Якщо ТВК відмовиться визнати вибори недійсними, кандидати мають намір звернутися з позовами до суду, **повідомляє наш власний кореспондент у Львівській області Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

Спрацювала система, а не адмінресурс

У Луганську вважають, що нинішні вибори виграв не той, хто голосував, а той, хто ці голоси підраховував. Беззаперечним лідером серед виборців стала Партія регіонів, представники якої тепер складуть більшість у всіх радах різних рівнів. В обласній, наприклад, регіонали матимуть добру сотню депутатів, тоді як «Народна опозиція» Наталії Вітренко одержить 8 мандатів, КПУ — 7, БЮТ — 5. «Наша Україна» своїх представників в обласній раді не матиме. Керівники обласних організацій тих партій, що не змогли подолати 3-відсотковий бар'єр, вважають, що вибори справді були демократичні під час голосування, однак під час підрахунку бюлетенів допускалася велика фальсифікація. Відповідальність за це покладається передусім на Партію регіонів, яка «не будучи адмінресурсом, спрацювала дуже чітко, як система». Особливо незадоволені луганські соціалісти. Маючи факти підробки, підкупу, залякування членів виборчих комісій, фальсифікації документів з боку представників Партії регіонів, вони вимагають перерахувати голоси. До речі, по Біловодському окружному один суд вони вже виграли, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

■ **ФОТОФАКТ**

У Херсоні низка партій та блоків протестують проти визнання результатів виборів до Херсонської міської ради. Пікетувальники переконані: ТВК фальсифікує результати. У середу, 5 квітня, Суворовський районний суд розгляне позов одного з кандидатів на посаду міського голови про результати виборів.

Фото Алли БРУСИЛОВОЇ.

Крапку ставити ранувато

■ АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Вибори закінчилися, лідери визначилися. За попередніми підрахунками, місця під куполом будинку на Грушевського вибороли п'ять політичних сил — Партія регіонів, Блок Юлії Тимошенко, блок «Наша Україна», Соціалістична і Комуністична партії. Ті блоки і партії, які не набрали трьох відсотків голосів виборців, вимагають перерахунку голосів на всіх дільницях. Бо останнім часом почастішали повідомлення з місць про неправильний підрахунок голосів. Не виключено, що остаточні висновки Центральної виборчої комісії можуть бути оскаржені у Верховному Суді. Однак уже зараз можна підбити деякі підсумки і спробувати спрогнозувати розвиток подій.

Прогнози і прорахунки

Напевне, треба зразу зауважити, що нинішні вибори народних депутатів були — за рівнем застосування — найбільш технологічними. Тривало змагання не стільки партій, не стільки програм, скільки політтехнологів. Не було серйозної розмови про майбутнє країни, жодна політична сила не запропонувала пакет законопроектів щодо подальшого розвитку системи державної влади і місцевого самоврядування. Тим паче з 1 січня набула чинності політична реформа, і Україна стала парламентсько-президентською республікою. Окрім того, уже всі відчувають необхідність розширення прав і можливостей органів місцевого самоврядування.

Проте нинішні парламентські вибори фактично стали продовженням президентської кампанії 2004 року. Отож знову суспільство було розколоте на два табори: «помаранчевий» та «біло-голубий». У цьому протистоянні громадяни були позбавлені можливості вибору і голосували більше емоціями, а не прагматично.

На жаль, ті політичні сили, які прагнули виступити посередниками, закликали до порозуміння, не змогли запропонувати зрозумілу для пересічних громадян програму. Натомість нещадно експлуатували високий рівень довіри до своїх лідерів. Водночас не додало їм балів і те протистояння, яке розпочалося у Верховній Раді після прийняття рішення про відставку уряду Юрія Єханурова.

Безумовно, свою «лепту» в поразку деяких партій внесли і соціологи. Уже в розпал виборчої кампанії «Голос України» писав, що соціологи повторюють ті самі помилки, які були допущені під час президентської кампанії. Більше того, деякі соціологічні фірми, схоже, створювалися спеціально під вибори і працювали як пропагандисти певних політичних сил. Їхні дані не давали можливості точно оцінити електоральні настрої суспільства.

З другого боку, ці парламентські вибори засвідчили той факт, що більшість партій існує лише на папері. Скажімо, одна з політичних сил, яка стверджувала, що її організації нараховували сотні тисяч членів партії, ледве змогла набрати один відсоток голосів. А тому ці сили змушені були покладатися в основному на майстерність політтехнологів. Однак, як з'ясувалося, виборець навчився розрізняти зерно від полови. Отож і не збулися прогнози надто оптимістичних політиків, які задовго до 26 березня приміряли крісла у сесійному залі.

Власне, сьогодні можна стверджувати, що ті партії, які хочуть залишитися на політичній арені, в тому числі й переможці перегонів, мусять подбати про свою структурованість і зрозумілу для виборців програму. Інакше вони таки канути у минуле.

Амбіції і коаліції

Зрозуміло, нині найбільший інтерес викликає ймовірна коаліція, яку повинні сформувати новообрані народні обранці. Нагадаю: відповідно до Основного Закону протягом 30 днів після початку роботи нового складу парламенту має утворитися коаліція, а протягом 60 днів народні депутати повинні затвердити склад уряду. Якщо цього не відбудеться — і у першому, і у другому випадках — Президент має право розпустити парламент.

Проте більшість оглядачів переконані, що таки коаліція буде створена, бо надто великі кошти — за різними оцінками, понад 1 мільярд американських доларів — були витрачені політичними силами на виборчу кампанію. Однак перші переговори між переможцями перегонів і їхні заяви свідчать, що досягнути домовленостей буде важко. На перешкоді — амбіції деяких лідерів, які прагнуть посісти лише крісло прем'єра.

Узагалі-то за європейською практикою, де існують парламентсько-президентські республіки, глава держави пропонує формувати коаліцію і уряд переможцю парламентських перегонів. І Партія регіонів не проти сформувати «різнокольорову» коаліцію. Не відкидають таку можливість і деякі представники «Нашої України». Натомість поки що опираються цьому БЮТ і соціалісти. Лідер СПУ Олександр Мороз навіть звинуватив НСНУ в тому, що вона блокує підписання меморандуму про формування «помаранчевої коаліції».

Отож поки що лишається гадати, чи буде сформовано коаліцію і чи вдасться сформувати уряд. Найімовірніше, відповідь на це запитання отримаємо лише після оприлюднення результатів виборів Центральною виборчою комісією.

Володимир КОРОЛЮК.

■ ФОТОФАКТ

Президент України вручив орден Держави 93-річному архітекторові, відомому громадському й культурному діячеві Олександру Силину.

На знімку: вручаючи високу нагороду від імені держави Україна, Віктор Ющенко зазначив, що для нього це велика честь і радість.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 51 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 51 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 9—11, ст. 96) такі зміни:

1) у частинах першій, другій і третій:

після слів «ветеранам війни» доповнити словами «особам, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, вдовам (вдівцям) та батькам померлих (загиблих) осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, вдовам (вдівцям) та батькам померлих (загиблих) осіб, які мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною»;

після слів «громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» доповнити словами «дружинам (чоловікам) та дітям померлих громадян, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою»;

2) у частині першій слова «батькам та членам сімей військовослужбовців, які загинули, померли або стали інвалідами при проходженні військової служби» замінити словами «батькам та членам сімей військовослужбовців, які загинули (померли) або пропали безвісти під час проходження військової служби»;

3) у частині третій слова «та дітям війни, пенсіонерам за віком за безплатний проїзд» замінити словами «та здійснюються компенсаційні виплати за пільговий проїзд окремих категорій громадян».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 16 березня 2006 року.
№ 3584-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду та її фінансове забезпечення» щодо дослідницьких ядерних реакторів

З метою приведення законодавства України у сфері ядерної енергетики у відповідність із нормами права Європейського Союзу та створення ефективних умов для безпечної експлуатації дослідницьких ядерних реакторів Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду та її фінансове забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 96) такі зміни:

1) частину першу статті 6 після слів і цифр «еквівалентною 150 мільйонам» доповнити словами і цифрою «(для дослідницьких реакторів еквівалентною 5 мільйонам)»;

2) абзац перший частини першої статті 7 після слів і цифр «еквівалентної 150 мільйонам» доповнити словами і цифрою «(для дослідницьких реакторів еквівалентної 5 мільйонам)».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 16 березня 2006 року.
№ 3581-IV.

ІТАЛІЙСЬКІ БАНКИ
допоможуть модернізувати промисловість...

Залучення кредитних ресурсів для українських підприємств є нині надзвичайно болючим питанням. Дороржнеча кредитів не дає можливості модернізувати та розширити виробництво, оновити обладнання, впровадити новітні технології. На допомогу вітчизняному виробнику готові прийти іноземні банки, якщо інвестиційним посередником виступає Український союз промисловців і підприємців.

Днями в Мілані за участі першого віце-президента УСПП Сергія Прохорова підписано угоду про співпрацю італійських банків «Де-Імпреза», «Інтеза» та вітчизняного «Укрексімбанку». Йдеться про відкриття кредитної лінії для українських підприємств у розмірі 100 мільйонів євро.

Останнім часом Італія посідає друге місце в товарообігу України з країнами Європи (після Німеччини) та одне з перших місць у світі серед імпортерів українських товарів. Довіра італійських партнерів до українських товаровиробників рік у рік зростає. Станом на 01.01.2006 р. Італія інвестувала в економіку України 117,58 млн. доларів США. Останнім часом відбулося значне пожвавлення торгівлі між країнами. На території України працює 353 підприємства з італійським капіталом, є тенденція до їх зростання.

Нова масштабна кредитна лінія вже почала працювати для українських підприємств — започатковано спільний проект вартістю 20 млн. євро між італійською інжиніринговою фірмою «Януа» та українським підприємством «Промбудскло», який передбачає відкриття нового виробництва будівельного скла.

За участі фахівців трьох банків створено спеціальну раду, яка відбиратиме найбільш вдалі бізнес-проекти, запропоновані українськими бізнесменами. Переможці, бізнес-плани яких відповідають європейським стандартам виробництва, найближчим часом отримають потрібні їм кредитні ресурси.

Ще один проект, про започаткування якого перший віце-президент УСПП, голова наглядової ради «Укрексімбанку» Сергій Прохоров домовився з керівництвом італійського банку «Інтеза», стосується українських заробітчан в Італії. Відомо, що тисячі наших співвітчизників поповнюють армію трудових мігрантів країн Євросоюзу. До останнього часу найболючішою для них залишалася проблема переказу коштів, що зароблені, до України.

За ініціативою Українського союзу промисловців і підприємців з другого півріччя 2006 року через банкову систему «Інтези» та «Укрексімбанку» наші заробітчани зможуть здійснювати грошові перекази з Італії в Україну за цінами, що дорівнюють цінам банківських послуг у межах України.

...і запровадити енергозберігаючі технології

Італійсько-американська компанія «Фостер» під час робочої поїздки першого віце-президента УСПП Сергія Прохорова до Мілана підписала з УСПП протокол про наміри з енергозбереження. Італійська компанія разом з ТОВ «Технова» працюватиме над реконструкцією ТЕЦ у Чернігові з використанням технології «спалювання вугілля в киплячому прошарку». Компанія «Фостер» уже зарекомендувала себе на українському ринку, зокрема, у проектах з «Укртатнафтою». Очікуваний обсяг переробки вугілля — 300 тисяч на рік.

Співпраця в паливно-енергетичній сфері посідає вагоме місце в двосторонніх відносинах між країнами. Зокрема, серед найпоширеніших груп товарів, які експортує Україна до Італії, друге місце посідають нафта та нафтопродукти (26,0 відсотка).

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла повідомлення про передчасну смерть народного депутата України 1-го скликання Верховної Ради —

СИЧОВА Віктора Олександровича

— начальника Мелітопольського міського відділу управління СБ України в Запорізькій області, члена комісії Верховної Ради України у закордонних справах, активного діяча незалежної України.

В нашій пам'яті він назавжди залишиться сучасним політиком, чуйною і світлою людиною. Висловлюємо щире співчуття рідним та близьким покійного.

НОВИНИ
СЕРЕДА, 5 КВІТНЯ 2006 ■ № 62 (3812)

МЗС України закликає до стриманості й конструктивізму у придністровському питанні

Міністр оборони України Анатолій ГРИЦЕНКО каже, що про повноправну участь України в НАТО можна буде говорити на рубежі 2010 року (Інтерфакс-Україна)

■ У НОМЕР

Слова не розходяться з ділами

Івано-Франківська область. Новий автомобіль швидкої допомоги — такий подарунок отримала Тисменицька дитяча консультація від районної влади. Машину придбано коштом районного бюджету. «Мої слова не розходяться з діями», — так прокоментувала цю подію голова Тисменицької РДА Іванна Кучер, яка свого часу пообіцяла допомогти дитячій консультації з транспортом і своє слово дотримала.

Дарина НАЗАРЧУК.

Нова стара станція

Тернопільська область. Станції Копичинці, що між Тернополем і Заліщиками, більше 120 років. Збудовано її ще за часів Австро-Угорщини. З тих пір ремонтували її лише один раз, після Другої світової війни. Архітектурно гарне приміщення було занедбане. А днями мешканці невеликого містечка на Тернопільщині не впізнали своєї станції: красивий фасад, сучасний дизайн усередині, належні умови для персоналу і пасажирів... Майже два мільйони гривень вклала Львівська залізниця в оновлення станції (в окремі дні тут працювало більше ста будівельників). Залізничники кажуть, що нарешті дійшли руки і до вокзалів малих міст. Торік на Тернопільщині реконструйовано станції Вигнанка, Хоростків, Теребовля. До кінця цього року обіцяють оновити станції Бучач і Заліщики.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Серед підприємств Івано-Франківська, що досягли стабільного зростання виробництва, і ТОВ «Меблевий комбінат», де крім традиційних гарнітурів для віталень, спалень і кухонь виготовляють ще й металопластикові вікна.

На знімку: на виробництві металопластикових вікон.
Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Відроджують місцеві ГЕС

Черкаська область. Чотири гідроелектростанції на річках Рось та Гірський Тікич відновила за десять років існування черкаська філія зовнішньоекономічної асоціації «Новосвіт». Економічний ефект від альтернативного джерела енергії досить значний. Корсунь-Шевченківська ГЕС, наприклад, може повністю забезпечити районний центр струмом у разі аварійного відключення його від національної енергосистеми. До кінця нинішнього року «Новосвіт» введе в дію ще один об'єкт — Звенигородську ГЕС. А до 2012 року на річках Черкащини працюватиме дев'ять малих гідроелектростанцій.

Вл. інф.

Убив трьох друзів

Миколаївська область. Співробітники правоохоронних органів затримали підозрюваного у потрійному вбивстві. Як повідомив старший слідчий прокуратури області Денис Стоянов, три тижні тому в колодязі одного з домоволодінь у селі Троїцькому Новоодеського району було виявлено три трупи з ознаками насильницької смерті. У ході слідчо-оперативних дій установлено, що загиблі — двоє рідних братів, третій — їхній двоюрідний брат. Двоє хлопців — школярі, сімнадцяти і дванадцяти років. Підозрюваний — 1980 року народження мешканець Нової Одеси, який ніде не працює, — приятелював із убитими. Мотиви злочину — помста і ревнощі.

Олена ІВАШКО.

Заборгованість зашкалює

Дніпропетровська область. Заборгованість із заробітної плати зросла навіть в економічно міцних підприємствах. Починаючи з січня, борг неухильно повз угору в 16 регіонах області. І в першому кварталі він сягнув понад 26 відсотків, що становить 6,6 мільйона гривень. А якщо сюди додати стабільні борги підприємств-банкрутів, державних, комунальних та підприємств і організацій приватної форми власності, то цифра перевищить мільярд гривень.

Михайло СКОРИК.

Поселення в гуртожиток: місія нездійсненна?

У маршрутці мимоволі підслухала розмову двох студентів:

— Я за свою кімнатку 200 баксів на місяць плачу. Грошей тільки на їжу і вистачає, — скаржився перший.

— А я 25 гривень за гуртожиток. Так знаєш, скільки коменді на лапу дав під час поселення?

Багатьом кортить вчитися у престижних вузах столиці, а платити шалені гроші за наймання квартири може не кожен. У Міносвіти кажуть: попит на гуртожитки перевищує пропозицію.

Олена — дівчина принципова. Давати хабара відмовляється, тому вже другий рік поспіль намагається поселитися у гуртожиток. Дівчина приїхала з села у Чернігівській області. Зростала без батька, тож найняти квартиру в Києві не вистачає коштів. Поки що живе у тітки в місті Василькові. Чекає липня. Тоді пообіцяли, що виселять аспірантів і для дівчини знайдеться ліжко.

Заступник директора департаменту вищої освіти Юрій Коровайченко стверджує, що перевага під час надання місць насамперед надається 1-му курсу і соціально незахищеним студентам: сиротам, напівсиротам і дітям з багатодітних сімей. Виходить, і Оленка має пільги, проте — не місце у гуртожитку.

Дефіцит місць деякі вузи усувають, виселяючи п'ятикурсників. А інші, навпаки, відмовляють першокурсникам. Знаючи про це, турботливі матусі приїжджають до столиці заздалегідь, на тиждень раніше, ніж сказали у приймальній комісії. І вже на місці намагаються домовитися з комендантами... Та влаштуватися до гуртожитків вдається не тільки студентам. У деяких із них без студентського квитка цілими сім'ями живуть китайці. Та все це заперечують в адміністраціях.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Навряд чи студенткам-третьокурсницям Ірині Грабовській, Оксані Щураб і Яні Червонюк доведеться жити в новому студентському містечку. Поки що відкрили лише пам'ятний знак на місці будівництва і повісили плакат із зображенням об'єкта. Це будівництво — на контролі у Президента країни. Обіцяють, що років через два у нові корпуси вселяться студенти київських вузів.

Переоформляли немовлят

Незаконне всиновлення практикували у пологовому будинку Совєтського району Криму. Прокуратура автономії встановила, що районний акушер-гінеколог роздавала покинутих дітей прийомним батькам без оформлення документів, за підробленими лікарями медичними довідками та історіями пологів несправжніх матерів. Про дії співробітників керівництво лікарні нібито не знало і пояснює їх «турботою про долю немовлят, які у такий спосіб отримували бодай названих батьків».

Віктор ХОМЕНКО.

Не отруїться березовим соком

Черкаські екологи розпочали акцію з підживлення беріз у міських парках. Підкореневе внесення мінеральних добрив не тільки зміцнить дерева, а й вбереже їх від любителів березового соку. Як повідомив начальник управління екології та раціонального природокористування Черкаського міськвиконкому Володимир Абраменко, на алеях скверів і парків з'явилися листівки такого змісту: «Обережно! Берези оброблено нітратами. Сік для вживання непридатний. Можливі отруєння».

Якщо ж і після цих заходів з'являться бажаючі наточити з дерев соку, на них чекає штраф у розмірі 340 гривень. Охороняють берези члени громадських екологічних організацій та адміністрація міського зеленгоспу.

Лідія ТИТАРЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У Міжнародному виставковому центрі, що на Броварському проспекті в Києві, триває IV Виставка подарунків і декору.
На знімку: **працівниця салону «Подарунки» Оксана Бондаренко демонструє проекційний годинник.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Кустарні копанки

легалізуються на Луганщині. Якщо ще п'ять років тому у правовому полі працювало тільки два приватні підприємства з видобутку вугілля, які у народі називають копанками, то сьогодні ліцензії на розробку отримали більш як 60 виробництв. Незабаром до них додасться ще близько 100 підприємств, що чекають офіційного дозволу на такий вид діяльності. А це і нові робочі місця, і відчутний доважок в енергетичну програму України.

Але з точки зору безпеки ведення гірничих робіт існують серйозні проблеми. У 2005 році з 107 травмованих загинуло п'ятеро шахтарів, а в поточному — вже зареєстровано один смертельний випадок. Якщо порівнювати цифри з наявними в «великому» вугіллі, то травматизм на копанках лідирує з десятикратним відривом. За словами начальника теруправління Держпромгірнагляду в Луганській області Георгія Басакіна, його відомство шукає методи ефективного контролю охорони праці, враховуючи два головні моменти. З одного боку, не відбити бажання інвесторів розвивати цей вид промислу, а з другого — поліпшувати умови праці шахтарів. Зокрема, йдеться про удосконалювання партнерських відносин державного нагляду з легальними роботодавцями. У «малому» вугіллі також планують створити асоціацію, яка б надавала методичну допомогу і сприяла проходженню документації через проектні та юридичні інстанції для оформлення ліцензії. Крім того, триває спільна з правоохоронцями та органами місцевого самоврядування робота з ліквідації нелегальних копанок.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Тегеран готується до війни

Поки світ гадає, чи буде завдано удару по ядерних об'єктах Ірану, іранське державне телебачення повідомило про випробування у Перській затоці «суперсучасного літаючого корабля». При цьому корабель не було показано. «Через передову конструкцію корпуса жоден морський чи наземний радар не може розпізнати корабель. Він може відриватися від води. Він побудований цілком з вітчизняних деталей і може запускати ракети по заданих цілях під час руху», — йшлося в репортажі. А вчора Іран випробував ракету «земля-море» середнього радіуса дії. Як повідомляє іранське радіо, ракета «Ковсар» також може обминати радари. Її було сконструйовано для затоплення суден у Перській затоці.

На думку експертів, з урахуванням часу, що знадобиться для формування іракського уряду, підготовки і виведення військ, а також планування нової операції, удар по ядерних об'єктах Ірану буде завдано нинішнього літа.

Малий і середній бізнес розвиватиметься за допомогою Чехії

Це, а також реалізація спільних проектів у сфері виробництва та транспортування енергоносіїв стануть можливими завдяки тому, що Президент України Віктор Ющенко підписав закон про ратифікацію міжурядової угоди між Україною і Чехією про економічне, промислове і науково-технічне співробітництво. Документом передбачається створення змішаної комісії, що складатиметься з представників урядових органів, організацій і ділових кіл обох держав, **повідомляє прес-служба глави держави.**

Церетелі все-таки ощасливив місто Петра

Уряд Санкт-Петербурга прийняв постанову про встановлення пам'ятника Петру I скульптора Зураба Церетелі на площі біля готелю «Прибалтійський».

Нагадаємо, що шестиметровий пам'ятник Петру I був встановлений біля Манежу під час виставки Зураба Церетелі в Петербурзі в березні минулого року. Пізніше митець подарував Петербургові цю роботу, однак при цьому оголосив, що прийнятними для постійної прописки Петра вважає тільки кілька місць в історичному центрі міста: Троїцьку площу, Заячий острів (Петропавлівська фортеця), в'їзд на Біржовий міст і Петровську набережну. Усі ці місця є історичним центром міста, охоронною зоною, будівництво усередині якої заборонено. Громадська рада при губернаторі вирішила, що пам'ятник Петру I не впишеться в навколишній краєвид. Замість цього було запропоновано встановити скульптуру на Пулковських висотах або у фортеці Орешек у Шліссельбурзі. Церетелі відкинув ці пропозиції. І незабаром пам'ятник постане на Васильєвському острові перед готелем «Прибалтійський».

Фото із архіву Newsru.com.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

■ ФОТОФАКТ

У Дипломатичному благодійному базарі, що відбувся в китайському місті Шанхай, брали участь представники 30 країн, які зібрали майже 70 тисяч доларів для допомоги нужденним мегаполісу та навколишніх провінцій.

На знімку: представники консульства України в КНР готуються до благодійної акції.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Тирасполь проситься в Росію

У Москві з неофіційним візитом перебуває Голова Верховної ради Придністровської Молдавської Республіки Євген Шевчук. Тирасполь звернувся до Держдуми РФ із проханням прийняти її до складу Росії.

— Ви ведете переговори зі своїми українськими колегами про розв'язання митних проблем, які виникли?

— Ні, з цих питань консультації не вели. Така робота, сподіваюся, почнеться найближчим часом після формування робочих органів нової Верховної Ради.

— А яке ставлення придністровців до позиції України?

— Географічно Україна і Придністров'я межують не з одним. Отож там давно вже тісно переплелися історичні і родинні зв'язки. До того ж Придністров'я свого часу територіально входило до складу України. Звичайно, придністровці сподівалися на те, що Україна не чинитиме якихось кроків, пов'язаних зі зміною порядку здійснення зовнішньоекономічної діяльності. Це, безперечно, ускладнило життя самих придністровців, у тому числі громадян України, що там мешкають. Тому оцінки таких дій негативні. І народ, гадаю, тут можна зрозуміти. Інша справа, чому влада України вдалася до таких кроків. Але це суверенне право України. Під чиїм впливом там приймали такі рішення, ми теж не обговорюємо. Але населення висловлює занепокоєння у зв'язку з тим, що саме цього року Україна розпочала низку недружніх актів стосовно Придністров'я, що боляче б'є, серед інших, і по її колишніх і нинішніх громадянах.

— Яка ситуації у Придністров'ї зараз?

— Обсяг виробництва в останньому місяці становив 50 % від запланованого. А це визначає доходи бюджету і небюджетних фондів. Не всі бюджетники, на жаль, тепер одержать вчасно зарплату. Ці тенденції наростатимуть. Якщо протягом двох тижнів нічого докорінно не зміниться, у квітні виникнуть перебої з виплатою пенсій.

Розмовляв Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Київ заявляє про провокацію

Заступник міністра закордонних справ України, спецпредставник з питань придністровського врегулювання Андрій Веселовський дав оцінку рішенню з'їзду депутатів усіх рівнів ПМР, що ініційовав проведення референдуму про незалежність Придністров'я від Молдавії. «І хід підготовки до з'їзду, і сам з'їзд, на жаль, мали провокаційний характер стосовно України», — заявив пан Веселовський. Виступ глави невизнаної Придністровсько-молдавської республіки Ігоря Смирнова він назвав «недружнім стосовно України». Нагадаємо, пан Смирнов заявив, що запровадження Україною нових митних правил пов'язане «з кон'юнктурними міркуваннями окремих українських чиновників, котрі більшою мірою стурбовані наближенням виборів до Верховної Ради й особистими перспективами, а також з відсутністю наступності і послідовності в зовнішньополітичному курсі України». «Він забув про участь України в миротворчій операції у регіоні, забув сказати, що об'єднана контрольна комісія не раз констатувала об'єктивність і професіоналізм наших офіцерів, які там перебувають», — заявив заступник глави МЗС України.

До Стамбула і назад за 40 доларів

У перший свій рейс на лінії Одеса—Стамбул—Одеса вирушив теплохід «Південна Пальміра» під українським прапором. Такого вже давно не бачили заморські краї, адже розвал СРСР призвів до того, що більш як на 10 років пасажирські перевезення з Одеси скоротилися до мінімуму. А дорогі океанські лайнери витиснули судна, пристосовані під перевезення «човників».

У 2005 році було придбано теплохід «Сілезія», який працював на пасажирській лінії між берегами Польщі та Швеції. В Одесі судну дали іншу назву — «Південна Пальміра». Протягом кількох місяців на СРЗ «Україна», на Чорноморському суднобудівному заводі теплохід ремонтували.

Сьогодні за технічними характеристиками і комфортом «Південна Пальміра» відповідає всім сучасним вимогам: розширено музичний салон, переобладнано 24 нові каюти, пасажировмісність збільшено з 450 до 534 місць. Музичний салон і нічний клуб лайнера оснащено найсучаснішими концертним обладнанням і апаратурою.

Особливу увагу під час ремонту приділили автотуристам. Дві автомобільні палуби спроможні вмістити до 270 легкових автомобілів або 25 вантажних автотрейлерів. Туристи одразу оцінили нововведення: під час підготовки до першого рейсу було заброньовано кілька десятків місць для перевезення машин. По суті, український пором з'єднав шляхи країн СНД з автомагістралями південних країн Євросоюзу.

Вартість п'ятиденного круїзу на теплоході з тиразовим харчуванням у першокласному ресторані становитиме 220—280 доларів. Хоча є місця і дешевші: на «Південній Пальмірі» обладнано салон автокрісел, у якому менше як за 40 доларів потрапиш до Стамбула і назад. Теплохід — задоволення дороге. Але директор СК «Укрферрі» з маркетингу і реклами Роман Моргештерн висловив сподівання, що це судно окупить себе менш як за 7—10 років.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Від одного з причалів Одеського морвокзалу в перший рейс вирушає круїзний вантажо-пасажирський пором «Південна Пальміра».

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Останнє слово за судом

У США під час процесу у справі Закарія Муссауї, єдиного обвинувачуваного в підготовці терактів 11 вересня 2001 року, присяжні винесли свій вердикт. Вони вимагають смертного вироку. Останнє засідання у справі Муссауї тривало майже добу. 37-річний громадянин Франції, марокканець за походженням, визнав себе винним у причетності до змови з метою організації терактів. Завтра почнеться нова стадія процесу, під час якої суд має вирішити — або підтримати рішення присяжних, або замінити його довічним ув'язненням.

ІЗРАЇЛЬ

Ехуд Ольмерт без п'яти хвилин прем'єр

У неділю стан Аріеля Шарона буде оголошено «постійною недієздатністю». Після цього Ехуд Ольмерт перестане бути в. о. прем'єр-міністра і стане чинним главою уряду. Нагадаємо, що ізраїльський прем'єр, як і раніше, перебуває в комі в палаті інтенсивної терапії і жодного разу не приходив до тями з того часу, як його доставили в лікарню Єрусалима з діагнозом «широкий інсульт». А вчора лікарі вирішили не робити Аріелю Шарону запланову операцію через виявлену в нього респіраторну інфекцію.

РОСІЯ — БІЛОРУСЬ

Мінську — європейські ціни!

Газпром має намір з 2007 року втричі підвищити ціни на газ для Білорусі, повідомив заступник голови правління компанії Олександр Рязанов. За його словами, це єдина країна, що дотепер не перейшла на ринкові ціни на газ.

ІТАЛІЯ

Замість дебатів — сварка

Італійський прем'єр-міністр Сільвіо Берлусконі і лідер опозиції Романо Проді обмінялися образами у прямому ефірі під час теледебатів напередодні парламентських виборів. Розмова про економічні й соціальні проблеми перетворилася в словесну лайку. Крім взаємних образ, опоненти взяли на себе і підвищені зобов'язання: пообіцяли італійцям скоротити податки, підвищити доходи і замість дебатів — навіть стимулювати народжуваність.

ПАЛЕСТИНА

На межі голоду?

Агентства ООН, що відповідають за надання гуманітарної допомоги Палестинській автономії, заявляють, що її населенню загрожує голод. Глава Управління ООН з координації гуманітарних питань Девід Ширер заявив, що сектору Газа загрожує така само серйозна гуманітарна криза, що була у Косово. Фахівці кажуть, що протягом двох років 75 відсотків палестинців можуть опинитися за межею бідності. На сьогодні ця цифра становить 56 відсотків.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 5 КВІТНЯ 2006 ■ № 62 (3812)

Українські аграрії готують надходження інвестицій в обмін на продаж землі

Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО подав заяву про зняття із себе повноважень голови Народно-демократичної партії України

■ У НОМЕР

Від повені рятує техніка

У Кам'янці-Подільському, що на Хмельниччині, весняна вода впритул підійшла до будинків, які знаходяться у каньйоні річки Смотрич. Тут цілодобово чергують два крани, які мають підняти шандори у разі, якщо її рівень і надалі підвищуватиметься. Адже в зоні затоплення — понад 200 будинків. Хоча відкриття шлюзів задля порятунку мешканців Смотрицького каньйону від повені зашкодить іншим людям, котрі живуть нижче за течією, в селі Панівці. Уся надія на те, що не буде злив.

В окремих садибах мікрорайону Карвасари, найнижчого місця, що тепер під загрозою, вода вже на метр затопила погреби, інші господарські будівлі, кажуть їх власники. Проте, «плавають» карвасарці не лише навесні, а щоразу, коли випадають рясні зливи. Тому люди тут усе ще сподіваються на державну програму, завдяки якій можна буде переселитися в надійне житло.

Тим часом щодня на 20—30 сантиметрів піднімається рівень води у Десні. Особливо в районі сучасного моста біля села Мале Устя, що на Чернігівщині. Потоки повені так зруйнували у попередні роки правий берег, що іще 5—6 метрів — і вода прорветься, щоб «з'їсти» автомагістраль. Тож Щорська ПМК-215 оперативно укріплює небезпечне місце залізобетонними блоками.

Віра ШПИЛЬОВА.
Сергій ПАВЛЕНКО.

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Теніс. Амелія Айленд (США). Турнір із призовим фондом у 600 тисяч доларів. Киянка Олена Бондаренко вийшла до другого кола. У першому вона доволі легко (6:0, 6:1) переграла «сіяну» під тринадцятим номером аргентинку Гізелу Дулко.

Футбол. Збірна Саудівської Аравії, суперник наших футболістів по групі на чемпіонаті світу, продовжує дивувати насиченою програмою підготовки до виступів у Німеччині. Нинішнього року аравійці провели вже вісім товариських поєдинків. А тепер наставник команди Того Отто Пфайсер повідомив, що його колектив 14 травня в Амстердамі поміряється силами зі збірною Саудівської Аравії у товариській зустрічі.

У квітні саудівська команда запланувала поєдинок з єгиптянами. Решта матчів відбудеться пізніше. 11 травня — з Бельгією, про гру з Того ми вже згадували, 16 травня — з ПАР, 20 травня — з Мексикою. Також у Саудівської Аравії є домовленості про товариські матчі зі збірними Чехії (26 травня), Румунії (31 травня) і Франції (дату не визначено).

Як кажуть поляки, цо занадто, то нє здрово. Проте нас не може не хвилювати те, що наша збірна не матиме жодної товариської гри протягом квітня і травня. І лише перед самим чемпіонатом світу заплановано дві контрольні зустрічі — з Італією та Люксембургом. Гадаємо, саудівці матимуть більше шансів зігратися.

***

Бразилець Родріго пройшов медичне обстеження і з п'ятниці почне тренуватися у «Коринтіансі». Тепер уже колишній оборонець київського «Динамо» уклав чотирирічний контракт із MSI, господарями бразильського клубу. Кажуть, що трансфер складатиме близько трьох мільйонів доларів. Родріго дозаявлять у Кубку Лібертадорес, і він зможе допомогти своєму новому колективу зі стадії плей-оф.

Щоправда, Родріго треба набрати належну фізичну форму. За словами футболіста, для цього йому не потрібно багато часу: «Я зумію повністю відновити свої кондиції до кінця тижня», — запевнив Родріго.

Однією з причин повернення до Бразилії екс-захисник «Динамо» назвав кліматичні умови: «Мені здається, що це серйозний шок для організму. Ми грали при температурі 8 градусів нижче нуля, а готувалися до сезону при 25 градусах тепла». Однак головні причини — все-таки інші. «Я одержав дуже гарну пропозицію від «Коринтіанса», і мені хотілося бути більше поруч зі своєю родиною, з моїм сином», — сказав Родріго.

■ ФОТОФАКТ

Церемонія вручення першій групі українських топ-тренерів документів, які підтверджують найвищий рівень тренерської кваліфікації — «ПРО-диплому» УЄФА.

На знімку: *серед нагороджених* **(зліва направо)** *Олексій Михайличенко, Андрій Баль, Олег Лужний.*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Таїнство приходу

■ ДАЙДЖЕСТ

Інтерес до особистості пана Черновецького різко зріс з огляду на його лідерство на виборах на посаду київського міського голови.

Важко сказати, чому, але ЗМІ раптом згадали, наприклад, його близькість до «Посольства Божого». Незалежне аналітичне агентство «Главред» пише: «Навіть до парламенту Леонід Михайлович потрапив за підтримки темношкірого пастиря Сандея Аделаджі». Сам пан Черновецький в інтерв'ю, оприлюдненому на сайті «Сорока» 2004 року, казав: «А я ставив умову, щоб мій прихід до церкви — і цього я дуже боявся, не довіряв церкві — був пов'язаний саме з великою кількістю людей, яких би я міг агітувати за себе».

Фото з НАА «Главред».

Своєрідні ідеї вірування, як твердить «Україна кримінальна», переносяться на роботу відомого банку. Принаймні у виданні сказано, що до нього звернулися співробітники фінансової установи з листом, у якому повідомляють, що кадровий голод переслідує банк відтоді, як його власників зобов'язали підлеглих вступити до «Посольства Божого». Релігійна нетерпимість банкірів спонукала кваліфікованих фахівців шукати іншу роботу.

Щоб тримати паству в шорах, пише «Україна кримінальна», «заригламентовано» не тільки робочі будні, а й дозвілля підлеглих, особисте життя.

Плодяться інструкції і пам'ятки релігійного змісту, в яких мотивується право оббирати ближніх. Рекомендується приймати такі вимоги з покірністю, адже «керівник є для підлеглих посередником перед Богом...».

«Україна кримінальна» твердить, що пастирі «від самого початку будували свою організацію не як церкву, а як бізнес-структуру, взявши за взірець сітьовий маркетинг». Один з адептів секти, котрий зміг вирватися, розповідав: «Сама людина в «Посольстві Божому» не має жодної цінності. Тут потрібна юрба, якою можна керувати... Багато хто після відвідування... «церкви» потім пройшов через психіатричні лікарні...».

Подейкують, що схеми одержання прибутку різні. Приміром, є цистерна маслинової олії. Дуже нескладною операцією її розфасовують у невеличкі ємкості з ярликом «єлейна олія», здатна вберегти від хворості і пристріту. Адепти секти утридорога купують «чудодійну мазь», а спритники підраховують бариші.

«Україна кримінальна» описує й інші способи викачування грошей.

Але, крім матеріальної вигоди, є ще й морально-політична.

3 квітня «Україна кримінальна» оприлюднила нову інформацію. «У Києві влітку 2005 року було створено 10 штабів: «Набирали людей на роботу за гроші». Списки на пайки допомагали складати «меткі бабусі» у будинках, їх називали «сороковниками»...

«Сороковник» зустрівся з кожним «своїм» підопічним, дав пакунок, газету, календарики маленькі кожному члену родини і провів роботу... Декому дали по 60 гривень, але довести факт підкупу неможливо, ці люди живуть в одному будинку, сусіди, знайомі багато років. На одну сім'ю іноді припадало по 5—6 пайків, обмежень не було — чим більше, тим краще. Охоплення було 80—85% території в районі».

Принаймні таку інформацію поширюють електронні видання.

«Україна кримінальна» у цьому випадку дуже категорична: «Факт нахабного підкупу десятків тисяч виборців... має всі ознаки кримінально караного діяння. Громада Києва вправі вимагати притягнення... до кримінальної відповідальності». Видання наводить фотокопію документа і стверджує:

«Посвідчення має всі ознаки документа: друкарські дані, тираж, підпис керівника, який засвідчує документ. А також прізвище, ім'я по батькові власника документа — конкретного виборця, якому... гарантує позачергове і безоплатне одержання всіх цих благ. И — головне: номер посвідчення».

«Характер цього діяння (беручи до уваги масовість поширення, масштабне застосування технічних засобів — друкарню і транспорт) має всі ознаки організованості. Тобто свідчить про тяжкий характер злочину проти Конституції України, що гарантує всім громадянам держави рівні права».

Свої дослідження в руслі останньої виборчої кампанії «Україна кримінальна» завершує так: «УК» звертається до Київської територіальної і Центральної виборчих комісій:

Дати належну правову оцінку факту підкупу виборців з боку кандидата на посаду голови Київської міської ради. Негайно сповістити правоохоронні органи (прокуратуру, МВС) про відкриття факту порушення закону з боку цього кандидата. До закінчення розслідування цих обставин не оголошувати офіційні результати голосування».

Про культуру в часи глобалізації

У Національній філармонії України відбулася презентація книги «Формування основ культурології під час цивілізаційної глобалізації» (друга половина XIX—початок XXI століть).

У виданні широко представлено аналіз формування культури, взаємодія психоаналізу, культури і художньої творчості.

Книгу випустило київське видавництво «Геneза» тиражем п'ять тисяч примірників. Вона розрахована на вчених, викладачів філософії, історії, етнології тощо.

На знімку: автори монографії кандидат філософських наук, заслужений діяч мистецтв України, академік, заступник керівника апарату Верховної Ради України Юрій Богуцький **(праворуч)** і доктор історичних наук, завідувач кафедри історії та теорії культури Харківської державної академії культури, професор Василь Шейко.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Іскри міноритаріїв ще жевріють

■ ПРО ЩО ПИШУТЬ

Одна з найдраматичніших приватизаційних справ в Україні, яка стосується боротьби за активи Нікопольського заводу феросплавів (НЗФ), набуває подальшого розголосу.

Спершу в статті часопису «Комерсант-Україна», яку розмістили навіть в Інтернеті, виринає звістка зі США про позов міноритарних (дрібних) акціонерів, яких пов'язують з відомим українським бізнесменом Ігорем Коломойським, — до нинішніх співвласників підприємства (у тім числі й до консорціуму «Придніпров'я» та ЗАТ «Інтерпайп»). Позивачі нібито вимагають відшкодування за нелегально виведену виручку впродовж 2003—2005 років, а поруч реакція віце-президента «Інтерпайпа» Максима Басова: це, мовляв, нісенітниця. Затим часопис «Комерсант-Україна» (за 31.03.2006) розповідає вже про цікавість вітчизняної Генпрокуратури збутовою діяльністю підприємства у цей період. Зокрема, зазначається, що за даними газети, Генпрокуратура розслідує діяльність підконтрольних підприємцю Віктору Пінчуку компаній Steelex та Travis, які заробили на продажу нікопольських феросплавів 450 мільйонів доларів. І вже в рамках кримінальної справи за статтею 364 ч.2 КК (шахрайство з фінансовими ресурсами), порушеної наприкінці березня. У прес-службі ГПУ відмовляються від коментарів, однак автори публікації припускають, що спонукальним мотивом стало звернення уряду, яке спиралося на інформацію про зловживання від громадської організації «Союз міноритарних власників-акціонерів підприємств Нікополя». Отже, іскри міноритаріїв ще жевріють і здатні спалахнути з новою силою? Авжеж. Тим паче, якщо їх вчасно роздмухувати, скориставшись зміною політичного вітру. В разі, якщо НЗФ справді купував сировину за заниженими цінами і одержував прибутки за давальницькими схемами у підконтрольних співвласникам компаній, на чому наполягають міноритарії, то виходить, що держава недорахувалася сотень мільйонів доларів доходів. Утім, про співпрацю НЗФ з компаніями Steelex та Travel так само, як і про конкретні претензії Генпрокуратури, журналісти часопису поки що нічого певного не довідалися. Але факт, що іскри жевріють...

Анатолій ХВИЛЬОВИЙ.

Продовольче право в Україні: проблеми і перспективи

Протягом тривалого переговорного процесу щодо набуття Україною членства у Світовій організації торгівлі основна увага була зосереджена на колі питань приведення у відповідність українського законодавства із правилами світової торгівлі, викладеними у відповідних угодах СОТ.

Стосовно агропродовольчого ринку основними темами в переговорному процесі були питання прямого регулювання ринку. Зокрема, це питання лібералізації системи митних тарифів на аграрну продукцію, обсягів і систем дотування сільськогосподарського виробництва, приватизації, експортних субсидій та низка інших.

Водночас, починаючи з першого засідання Робочої групи з розгляду заявки України щодо приєднання до СОТ, яке відбулося наприкінці лютого 1995 року, протягом усього наступного періоду питанням нетарифного регулювання аграрного виробництва не було приділено належної уваги.

Угоди СОТ «Про технічні бар'єри у торгівлі», «Про застосування санітарних та фітосанітарних заходів», досвід Європейського співтовариства, США та інших економічно розвинених країн з формування системи державного технічного регулювання продовольчих ринків не стали основою для створення відповідної ефективної діючої системи реалізації продовольчого права в Україні.

Аналіз існуючих у світі систем реалізації продовольчого права свідчить про їх цілісність і спрямованість на максимальний захист здоров'я та життя людей від небезпечних чинників.

Система державного регулювання

У країнах Європейського співтовариства система державного регулювання якості харчових продуктів та їх безпечності для здоров'я людей побудована на жорсткій регламентації вимог до показників безпеки.

Ці вимоги викладені у вигляді великої кількості директив і регламентів зі статусом нормативно-правових документів, обов'язкових для виконання всіма країнами співтовариства.

Різниця між регламентами і директивами ЄС полягає в тому, що директиви мають статус нормативно-правових актів прямої дії, обов'язкових для негайного виконання, а регламенти передбачають чітко визначений перехідний період для імплементації у національне законодавство країн співтовариства, після закінчення якого вони набувають статусу обов'язкості.

Регламенти і директиви поділяються на горизонтальні, які охоплюють перелік спільних проблемних питань, що мають вплив на безпеку харчових продуктів. Найхарактерніші з них стосуються харчових добавок, предметів і матеріалів, що контактують з харчовими продуктами; контролю і аналізів харчових продуктів; гігієни харчових продуктів; метрології і пакування; маркування і реклами; харчових продуктів для спеціального харчування; генної інженерії та нових продуктів. Загальна кількість горизонтальних регламентів і директив ЄС — більше як 100.

Та вертикальні регламенти і директиви ЄС, які стосуються більшості товарних груп харчових продуктів натурального походження з обмеженим терміном придатності для споживання, які, в разі порушення регламентованих вимог під час виробництва, транспортування, зберігання та продажу, можуть створити загрозу для здоров'я і життя людей. Це стосується таких продуктів, як молоко і молочні продукти, м'ясо і м'ясопродукти, плодоовочеві соки, групи кондитерських виробів, морепродукти, алкогольні і безалкогольні напої та деяких інших харчових продуктів.

Починаючи з 2000 року реформування системи державного регулювання якості та безпеки продовольства у ЄС спрямоване на посилення захисту здоров'я людей із урахуванням ширшого кола аспектів, що мають прямий чи опосередкований вплив на показники безпеки.

Система повністю охоплює всі елементи виробництва і просування продукції до споживача і включає процеси первинного виробництва сільськогосподарської продукції та фуражу, зберігання, транспортування, виробництва харчових продуктів, оптову і роздрібну торгівлю, допоміжні матеріали та обладнання, які використовуються на усіх етапах такого ланцюга.

Стандарти

Характерною особливістю зазначеної системи в ЄС є те, що вона будується на директивах «старого» підходу, тобто максимально враховує вимоги міжнародного продовольчого права ФАО/ВООЗ, викладених у стандартах Codex Alimentarius, яким притаманний здебільшого вертикальний характер вимог.

Кодекс складається з кількох тисяч стандартів на окремі види харчових продуктів, які продаються на світовому ринку.

Стандартами Codex Alimentarius визначаються не лише вимоги до показників безпеки харчових продуктів, а й додаткові показники якості, що зумовлюють біологічну цінність продукту, вимоги до методів відбору проб та виконання аналізів і маркування.

Стандарти Codex Alimentarius у директивах ЄС використовуються не повною мірою. Здебільшого вони враховуються в частині вимог і контролю якісних показників харчових продуктів.

Вимоги до показників безпеки у стандартах Codex Alimentarius ліберальніші й здебільшого орієнтовані на можливість їх дотримання найбіднішими країнами світу, членами СОТ.

У ЄС вимоги до показників безпеки набагато жорсткіші, й перелік шкідливих речовин, вміст яких у харчових продуктах регламентується, значно ширший.

Крім зазначеного, система охоплює вимоги щодо захисту навколишнього середовища в частині використання хімічних препаратів у сільськогосподарському виробництві, поводження з відходами, порушення яких може мати негативний вплив на показники безпеки харчових продуктів.

Чинна в ЄС система забезпечує високі гарантії для споживачів стосовно виконання встановлених вимог до продовольства, які грунтуються не лише на основі здійснення ефективного контролю, а й на залученні всіх зацікавлених сторін, які працюють у сфері виробництва харчових продуктів та надання послуг на шляху їх просування до споживачів, до процесів прийняття законодавчих рішень.

Саме тому система реалізації продовольчого права, захисту здоров'я людей, що існує у ЄС, практично виключає можливість придбання населенням неякісного продукту і будується на довірі споживачів діям влади у даному сегменті.

За останні 5 років у ЄС прийнято додатково декілька сотень законодавчих актів стосовно якості та безпеки продовольства.

Регламентом Європейського Парламенту і Ради Європейського союзу від 28 січня 2002 року №178/2002/ЄС встановлені загальні принципи та вимоги законодавства щодо харчових продуктів, створено Європейський орган з безпеки харчових продуктів та встановлені процедури в галузі безпеки харчових продуктів.

Подальше удосконалення продовольчого законодавства у ЄС передбачено у Регламенті Європарламенту і Ради ЄС від 29 квітня 2004 року №852/2004 «Про гігієну харчових продуктів», в якому деталізовано низку загальних положень Регламенту ЄС №178/2002/ЄС.

Експорт харчових продуктів з України до країн ЄС можливий за умови дотримання потенційними експортерами усіх норм Продовольчого законодавства Європейського співтовариства, підтверджених належною експертизою.

А як у них?

У США структура продовольчого права також побудована на основі вертикальних і горизонтальних нормативно-правових і нормативних документів. До горизонтальних належать два основні закони:

1. Федеральний Закон США «Про харчові продукти, ліки і косметичні засоби», 1938 року, у якому містяться вимоги щодо харчових продуктів, виробництва харчових продуктів, санітарні вимоги та інші вимоги, загальні для харчової промисловості, та заходи покарання за їх порушення. Діючі у США стандарти стосовно харчових продуктів обов'язкові до виконання усіма суб'єктами, які працюють у продовольчій сфері від фермерського рівня до пунктів реалізації харчових продуктів споживачам. Цей Федеральний закон передбачає систему економічних, фінансових і правових заходів впливу за порушення установлених норм і правил.

2. Федеральний Закон «Про добросовісну упаковку і правильне найменування», яким визначені основні вимоги до якості пакувальних матеріалів та інформації для споживачів щодо правил використання упакованого харчового продукту.

Як і в ЄС, для окремих груп харчових продуктів, котрі становлять підвищені ризики і небезпеку для здоров'я людей (в основному — це продукти натурального походження, такі як риба і морепродукти, м'ясні і молочні продукти; консервовані та сушені овочі й фрукти, фруктові соки; кондитерські вироби, какао-продукти, кава, чай, алкогольні напої і бутильована вода, діють нормативні акти вертикального характеру.

Система реалізації продовольчого права у США відрізняється від європейської тим, що нормативні вимоги стосовно виробництва, транспортування, зберігання сільськогосподарської продукції первинного виробництва і харчових продуктів не мають жорсткої регламентації.

Однак максимальне економічне, фінансове і правове покарання, яке очікує порушника у разі виявлення загрози для здоров'я людей через надмірний нормативний вміст шкідливих речовин, недостатню чи неправдиву інформацію для споживачів, нанесену на пакування, зумовлює необхідність дотримуватися встановлених правил на усіх етапах виробництва і просування продукції до споживача за принципом взаємоконтролю учасників цього процесу.

Американська система продовольчого права формувалася в інших історичних і економічних умовах, є достатньо ефективною, однак може бути віднесена до категорії прецеденту, і пряме перенесення її в умови України не дасть необхідного ефекту.

Технічне регулювання

Організаційна і законодавча структура державного регулювання якості та безпеки харчових продуктів в Україні фактично не зазнала істотних перетворень.

Незважаючи на прийняття кількох законів і підзаконних актів з питань технічного регулювання, якості та безпеки харчових продуктів система продовольчого права, захисту прав споживачів, збереження їх здоров'я не сформована.

Основні закони, чинні в Україні на 1 січня 2006 року, які мають відношення до продовольчого права, це:

1. «Про безпечність та якість харчових продуктів» №2809-IV від 06.09.05,

2. «Про ветеринарну медицину» від 25 червня 1992 року №2498-XII,

3. «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 року №4004-XII,

4. «Про пестициди і агрохімікати» від 2 березня 1995 року №86/95-ВР,

5. «Про стандартизацію» від 17 травня 2001 року №2408-III,

6. «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» від 17 травня 2001 року №2407-III,

7. «Про підтвердження відповідності» від 17 травня 2001 року №2406-III,

8. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підтвердження якості та безпеки харчових продуктів і продовольчої сировини» від 8 вересня 2005 року № 2863-IV,

9. «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (стосовно санітарно-епідеміологічних норм харчових продуктів) від 15 листопада 2005 року №3078-IV,

10. «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» № 3164-IV від 01.12.05.

Половина із перелічених законів належить до загально-технічних і має опосередковане відношення до продовольчого права.

Навіть побіжне ознайомлення лише із назвами вищеперелічених законів та датами їх прийняття свідчить про те, що про якусь систему у формуванні державної політики продовольчого права не може і йтися.

А «надмірна» активізація законотворчої діяльності в період виходу на завершення переговорного процесу стосовно вступу України до Світової організації торгівлі, **призвела до появи значної кількості недостатньо опрацьованих проектів законів із питань технічного і санітарного регулювання та прийняття окремих з них як законів, внесла істотну неузгодженість до їхнього змісту, починаючи з термінології.**

Якщо орієнтуватися на те, що за основу державної політики технічного регулювання в Україні взято технічні регламенти і стандарти, то в різних законах термін «технічний регламент», який по своїй суті тотожний терміну «Європейська директива», визначений в одному законі як нормативно-правовий акт, що затверджується Кабінетом Міністрів України, в другому — як нормативно-правовий, що затверджується Держспоживстандартом, у третьому — нормативний акт, що затверджується державним органом виконавчої влади.

При визначенні терміна «стандарт», як нормативного акта, поняття добровільності вибору для застосування тих чи тих стандартів підмінене терміном «необов'язковості» їх застосування.

Виходячи з того, що технічні регламенти на харчову продукцію вже почали розроблятися, в законах України «Про безпечність і якість харчових продуктів» та «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності», прийнятих останнім часом, зазначено, **що дії цих законів не поширюються на показники безпеки продовольства. Тобто в Україні не будуть розроблятися горизонтальні технічні регламенти.**

Це означає, **що результати контролю показників безпеки, граничний вміст шкідливих для здоров'я людей речовин внутрішніми нестандартизованими методиками відбору проб і виконання аналізів не визнаватимуться як достовірні через можливе незабезпечення сходимості отриманих результатів із даними незалежних акредитованих на міжнародному рівні лабораторій,** включаючи розташовані в країнах — потенційних імпортерах харчової продукції з України. Те саме стосується контролю харчових добавок, що їх у великій кількості завозять до України.

У прийнятих законодавчих актах взагалі не згадується про типи технічних регламентів: горизонтальних чи вертикальних. За таких умов згідно з чинним законодавством технічні регламенти набувають формальних ознак нормативно-правових (нормативних) актів, зміст яких зводиться лише до порядку маркування продукції.

Не випадковим є те, що в Україні й дотепер залишаються чинними «Санітарні норми і правила», якими регламентується гранично допустимий вміст у харчових продуктах речовин, шкідливих для здоров'я людей, затверджені в 1989 році Міністерством охорони здоров'я СРСР.

Велика кількість показників безпеки у харчових продуктах в Україні взагалі не нормується і не контролюється, **а це означає, що до експортованих з України харчових продуктів застосовуються жорсткіші вимоги стосовно показників безпеки, а в Україну можуть ввозити продовольчі товари більш низького гатунку, бо так дозволяє чинна система.**

Чому контроль неефективний?

Розгалужена і громіздка система державного контролю якості й безпеки харчових продуктів в Україні є неефективною і не сприяє підвищенню якості харчових продуктів.

Кожна служба державного контролю у продовольчій сфері існує автономно за рахунок надання платних послуг виробникам продукції з визначення окремих показників безпеки в харчових продуктах, поєднуючи в собі функції державного нагляду за дотриманням цих показників.

Методики виконання більшості аналізів є закритими для виробників продукції, які є відповідальними за якість виробленої продукції і не мають можливості вибору для підтвердження достовірності виконаних аналізів. Це повною мірою стосується імпортованих харчових добавок.

Ситуація, яка склалася на продовольчому ринку України, зумовлена:

1. Нерозумінням органами державної законодавчої і виконавчої влади необхідності проведення послідовних реформ у продовольчій сфері. Обтяжливими обставинами для необхідності таких реформ є наслідки Чорнобильської катастрофи, тривалість життя і рівень здоров'я людей, які живуть в Україні;

2. Небажанням відповідних органів державної виконавчої влади (міністерств і відомств), відповідальних за якість і безпеку харчових продуктів, проводити реформи через загрозу втратити додаткові джерела фінансування.

Як наслідок, **діє цілеспрямована політика відлучення від участі в підготовці законодавчих і нормативних актів безпосередніх виробників харчової продукції, відповідальних за її якість і безпеку.**

Яскравим прикладом підтвердженням цієї тези є «кулуарна» розробка і прийняття Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про якість і безпеку харчових продуктів та продовольчої сировини», зміст і структура якого у повному значенні цього слова «збили з пантелику» всіх причетних до виробництва і реалізації харчових продуктів.

Внести зміни до цього закону пропонують МОЗ, Мінагрополітики, Держспоживстандарт, виробники харчових продуктів, навіть Президент України.

В рамках проекту «Позика на політику розвитку» (другий етап), який виконується за сприяння Світового банку, цей закон включений до переліку нормативних актів, які створюють проблеми для ведення бізнесу і залучення іноземних інвестицій в Україні, і потребує докорінних змін (доручення КМУ №36509/21/1-05 від 26.12.05).

Звернення до керівництва держави усіх гілок влади з пропозицією створити при Кабінеті Міністрів України робочу групу з кваліфікованих спеціалістів зацікавлених сторін для аналізу законодавства у цій сфері та розробки нових проектів законів на заміну чинних залишаються без реагування.

В Україні відсутня будь-яка стратегія стосовно побудови системи продовольчого права, виконання вимог до показників безпеки по усьому ланцюгу продовольчого забезпечення людей «від поля до столу».

У вищих навчальних закладах відсутній курс дисциплін з продовольчого права.

Курс реформ у цьому секторі мав би розпочатись із визначення основних цілей:

* забезпечення високого рівня захисту здоров'я і життя споживачів харчових продуктів, тобто усіх жителів України;

* збалансованості харчування різних вікових і професійних груп людей;

* високого рівня конкурентоспроможності продовольчих товарів, вироблених в Україні на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Що треба зробити?

До першочергових заходів слід віднести:

* створення спеціальної робочої групи для детального аналізу ефективності чинної системи державного контролю з точки зору досягнення зазначених вище цілей; включаючи аналіз діяльності МОЗ, Держспоживстандарту, Мінагрополітики в даному секторі не лише як структур державного контролю, а і як відповідальних за створення ефективної системи забезпечення споживачів харчовими продуктами високої якості;

* розробку і прийняття Закону України «Про загальні принципи, структуру і вимоги продовольчого законодавства», керуючись основними принципами Регламентів ЄС №178/2002 та №852/2004;

* розробку і прийняття Закону України стосовно особливостей системи технічного регулювання в продовольчому секторі, який має істотні відмінності від сектору промислової продукції.

Аналіз Європейського законодавства з реалізації продовольчого права, яке може слугувати взірцем для здійснення відповідних реформ в Україні після певної його уніфікації із вилученням низки надто громіздких елементів, характерних для структури ЄС, дасть можливість розбудувати подібну систему в нашій державі в достатньо стислий період.

Реалізація зазначених реформ має важливе соціальне і економічне значення для України, а їх невідкладність підтверджується перспективою вступу України до СОТ та першими конфліктами, що виникли на ринку продукції тваринного походження.

Зважаючи на слабкість українського законодавства з безпеки і якості харчових продуктів, обсяги їх експорту з України набувають обмежених можливостей, а імпорт в Україну поступово збільшуватиметься. Це може призвести до скорочення національного виробництва харчових продуктів, закриття значної кількості підприємств і переведення аграрного виробництва в цілому в сировинну зону.

Лібералізація імпортних тарифів на аграрну продукцію в Україні не супроводжувалась застосуванням нетарифних методів регулювання імпорту шляхом побудови ефективної системи високих вимог до якості і безпеки продовольства.

Розпочати роботу в цьому напрямі необхідно невідкладно тому, що неякісні харчові продукти, крім проблем в економіці, провокують зростання хронічних захворювань, необхідність витрат на лікування, яке практично недоступне більшості населення України, зменшення тривалості життя людей.

Олег ЮХНОВСЬКИЙ, *народний депутат України,*
Людмила ЗІНЧЕНКО, *генеральний директор асоціації «Укроліяпром».*

СЕЛО

СЕРЕДА, 5 КВІТНЯ 2006 ■ № 62 (3812)

Чиновники зробили все від них залежне, щоб не дати грошей

Президентом Української академії аграрних наук знову обрано Михайла ЗУБЦЯ

■ ВРОЖАЙ-2006

Насіння є, бракує техніки

В Одеській області вже засіяно більш як 4 тисячі гектарів ярових культур, 2,5 тисячі зайнято ячменем, півтори тисячі гектарів віддано під горох. Це розповів «Голосу України» заступник начальника Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Іван Панчишин. Сівбу почали в південних районах області — Болградському, Кілійському, Ренійському і Татарбунарському. Проблем з насінням в аграріїв немає, а тракторний парк до весняно-польових робіт готовий на 95 відсотків. Під озимі в Одеській області традиційно відводять близько 700 тисяч гектарів, 30 відсотків із них не витримали випробувань морозами.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Навздогін плану

У Криму засіяно майже 80 відсотків із 81,5 тисячі гектарів, відведених під ранні ярові. За темпом робіт серйозно відстають господарства Первомайського і Красноперекопського районів. Водночас триває підживлення озимих — уже впорали 210 тисяч гектарів. У цій справі пасуть задніх господарства Нижньогірського, Білогірського й Ленінського районів. На старті й проведення заходів захисту рослин від хвороб і шкідників.

Віктор ХОМЕНКО.

■ ГОСПОДАРЮ НА ЗАМІТКУ

Будь здорове, порося!

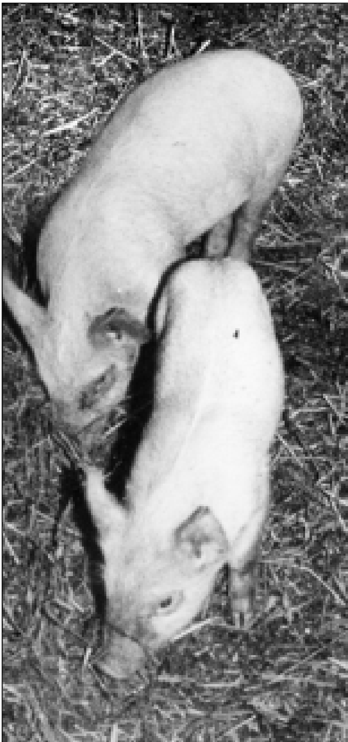

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

Іноді господар цілком здорового поросяти має низку проблем — росте погано, слабке, а кормів іде сила-силенна. І хазяї навіть не здогадуються, що основною причиною може бути ізоспороз. Це захворювання становить неабияку загрозу для маленьких «п'ятачків».

Вчені встановили: недугу зумовлює один з видів найпростіших — ізоспора. Цей збудник поширений не тільки в країнах Європи, а й на інших континентах. Проведені в Польщі дослідження засвідчили, що майже 90 відсотків свинарських господарств були уражені ізоспорозом. Поширений він і в Україні.

Симптоми цього захворювання проявляються на другому тижні життя поросят — у вигляді проносу без домішок крові. При цьому апетит у нездорових тварин зберігається. Зазвичай господар купує свиней у значно старшому віці, тому і не може визначити, чому його поросята часто хворіють та погано ростуть.

Ознаки хвороби спостерігаються не у всіх уражених тварин. Вони взагалі не проявляються у дорослих свиней, хоча саме останні є джерелом виділення збудника. Поросята в гнізді, ураженому ізоспорозом, відрізняються нерівномірністю росту. Часто за першись ознак захворювання лікар вводить антибіотики або сульфаніламідні препарати, не проводячи паразитологічних досліджень. Отже, у ліпшому разі, зникають симптоми хвороби, але залишається сама причина.

У заражених ізоспорозом поросят порушуються функціональні властивості шлунково-кишкового тракту, через пошкодження паразитом на стінках кишечнику утворюються мікротріщинки, які є воротами інфекції. Тому хворі на ізоспороз тварини виростають слабкими, схильними до різних недуг, відстають у розвитку. Водночас збільшуються витрати корму на кілограм приросту.

Для боротьби з цим паразитом фахівці пропонують байкокс. Багато господарств України, які спеціалізуються на розведенні свиней, вже застосовують цей препарат як невід'ємну частину технологічної схеми вирощування поросят. Одноразового застосування байкоксу в чотириденному віці достатньо для профілактики ізоспорозу. Також поросята стають менш схильні й до інших захворювань, швидше досягають забійних кондицій.

Олена ГНАТЮК, ветеринар.

Вийшли в поле... контролери

Замість передбачених 28 мільйонів гривень дотації на посів озимих аграрії Вінниччини отримали 560 тисяч

■ РЕАЛІЇ

Контролери КРУ у Вінницькій області раніше від хліборобів вийшли в поле. У ці дні вони, за дорученням Мінфіну, обстежують... посіви озимих. Доки на більшості площ лежав сніг, перевірялоникам працювалося простіше — виїжджали на ті лани, де вже зеленіли сходи озимини. Тепер треба одразу проінспектувати всі півмільйона гектарів площ, саме такий клин озимих в області.

Казки писати б з таких державних людей, пожартував один з керівників сільгосппідприємств! Адже їм доручили порахувати насінини, покладені в грунт на такій великій ділянці поля. Нині, за словами начальника Головного управління аграрної політики в області Василя Чернія, контролери КРУ перевіряють озимі на предмет утворення вторинної кореневої системи. «Хіба це їхня робота? Чи хтось з них знає, коли вона має утворитися? Такої абсурдної ситуації я не пригадую за час своєї роботи у сільському господарстві...»

Співрозмовник переконаний: в державі створено декілька ступенів контролю за витрачанням виділених коштів для сільського господарства. І якщо знайдеться хтось нечесний на руку, того треба карати. А не так, як це робиться нині — грошей не дають доти, доки всіх не перевірять. Тим часом контролери, у свою чергу, уже повідомили про неправильне використання дотаційних коштів у сумі 200 тисяч гривень. Але ж їх ще ніхто не отримав!

Селяни кажуть, що чиновники з Мінфіну зробили все від них залежне, щоб не дати грошей, про які стільки було розмов на всіх рівнях.

Документи підготували — і що з того? Мінфін їх приймає лише тоді, коли всі посіви обстежать фахівці КРУ. Без цього ніхто з аграріями не хоче вести мови. Але хіба недостатньо даних Державного статистичного управління, кажуть фахівці Головного управління АП області? З них, як на долоні, видно, у кого скільки посіяно озимини. А якщо виникнуть розбіжності — той нехай відповідає. Принаймні така схема застосовувалася завжди. Мінфін чомусь вирішив її модернізувати.

На початку березня, коли до Вінниці приїздив в. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров, селяни поскаржилися на затягування з виплатою дотацій. Посадовець привселюдно дав доручення негайно виправити ситуацію. На той час, як з'ясувалося, документи на отримання доплат за озимі прийняли лише від шести регіонів держави. Цікаво, як там обстежували озимі? Сніг розгрібали лопатами чи застосовували іншу методику? Цього не може ніяк зрозуміти керівник агропідприємства «Агрошанс», що у Могилів-Подільському районі, Олексій Бондар. Найімовірніше, знайшли підхід до столичних чиновників. Утім, каже він, сто гривень на гектар, про які йдеться, не такі вже й великі гроші. Мова про інше: селян вкотре пошили в дурні. І в який час? У гучно розрекламований так званий Рік села! Як у ТОВ «Агрошанс», так і загалом в області, аграрії покладали надії на дотаційні кошти. Фахівці кажуть, що їх вистачило б для часткової оплати за насіння кукурудзи, якого ще не запасли у потрібній кількості. Дизпального придбано лише половину від потреби на посівну. Бензину — ще менше. Пальне на складах у постачальників є в достатній кількості. Є й кукурудза. Було б чим платити...

Віктор СКРИПНИК.

■ СИТУАЦІЯ

Ускочили

Про загальний перебіг подій, які довели Миргородський комбінат хлібопродуктів № 1 до межі банкрутства, тепер можна лише згадувати. Господарський суд порушив справу за позовом проти підприємства. А фахівці різних державних служб вишукують можливості виведення комбінату із кризового стану.

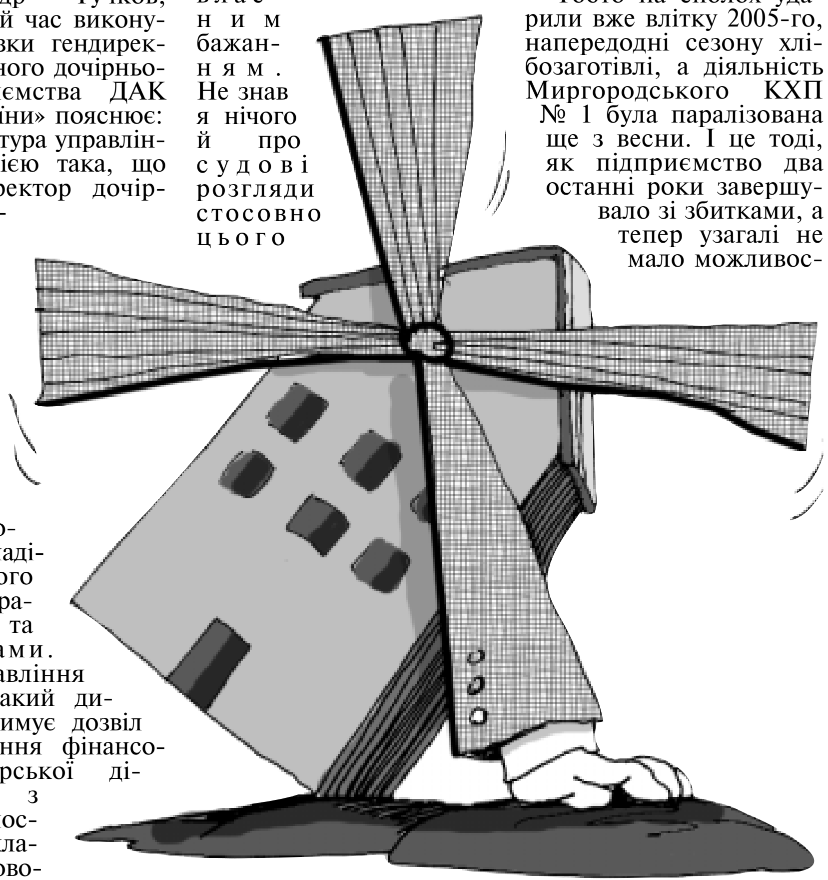
Сам комбінат хлібопродуктів є дочірнім підприємством ДАК «Хліб України» і перебуває в державній власності. За потужністю — а це виробництво майже 40 тис. тонн різних круп на рік — таких підприємств в Україні одиниці. Разом із підпорядкованим йому Ромоданівським елеватором комбінат посідає ключову позицію під час хлібозаготівлі, обслуговуючи господарства Полтавщини. Нині це особливо відчутно. Оскільки із 28 хлібозаготівельних підприємств області, які раніше належали ДАК «Хліб України», тепер лише 8 залишилося в державній власності.

До 2002 року Миргородський КХП № 1 був прибутковим підприємством. Восени 2003-го на комбінат хлібопродуктів доставляло для зберігання зерно гречки ТОВ «ЦентрЗерноПром». Згодом її було перепродано одеському підприємству ТОВ «Техуніверсал». У квітні 2004-го новий власник гречки продає її тепер уже Миргородському КХП № 1, де вона до цього й зберігалася, в обсязі понад 805 тонн. Але передача зерна, згідно з видатковими накладними, відбувалася в кінці червня того-таки року. Відповідно до умов договору купівлі-продажу комбінат хлібопродуктів зобов'язувався оплатити вартість гречки до кінця липня 2004-го. Отже, для проведення розрахунків між сторонами угоди залишався місяць. За цей час Миргородський КХП № 1 частково розрахувався за отриманий товар із ТОВ «Техуніверсал», а понад 890 тис. гривень повернути не спромігся. І через деякий час цим питанням зайнявся Господарський суд Полтавської області, який визнав борг за комбінатом хлібопродуктів і зобов'язав його відшкодувати.

Олександр Тучков, який на той час виконував обов'язки гендиректора обласного дочірнього підприємства ДАК «Хліб України» пояснює:

— Структура управління компанією така, що кожен директор дочірнього підприємства безпосередньо підпорядкований правлінню ДАК «Хліб України» в Києві. Там із ним укладають трудову угоду, наділяють його певними правами та обов'язками. Від правління компанії такий директор отримує дозвіл на здійснення фінансово-господарської діяльності з правом самостійного укладання договорів, які не перевищують суму в 30 тис. гривень. Він також звітує про свою роботу перед головним офісом компанії. Обласне управління ДП ДАК «Хліб України» здійснює контроль за роботою дочірніх підприємств у регіоні лише в межах визначених повноважень або за прямою вказівкою з Києва. Тож я навіть не знав, що колишній директор Миргородського КХП № 1 навесні 2005 року звільнився з цієї посади за власним бажанням. Не знав я нічого про судові розгляди стосовно цього підприємства. Все спливло тільки тоді, коли обов'язки директора комбінату почала виконувати Таміла Тимченко, яка поставила мене перед фактом судового позову. У Києві, як згодом з'ясувалося, про це теж нічого не знали. Хоча вже кілька місяців на виконання рішення Господарського суду Полтавської області державна виконавча служба заблокувала рахунки підприємства й наклала арешт на його майно.

Тобто на сполох ударили вже влітку 2005-го, напередодні сезону хлібозаготівлі, а діяльність Миргородського КХП № 1 була паралізована ще з весни. І це тоді, як підприємство два останні роки завершувало зі збитками, а тепер узагалі не мало можливос-

■ БЕЗВИХІДЬ

Новий трактор на увесь район,
або Чому рекорди відміняються

Практично кожна весна на Чернігівщині — це нова стратегія посівної кампанії. І цьогорічна не стала винятком. Адже минулий великий врожай зернових за відсутності збуту хліба за цінами, які заохочували б до його виробництва, не стимулював сільгоспвиробників до збільшення посівів озимих. Нині їх площі становлять 210 тисяч гектарів, що на 81,5 тисячі менше за минулорічний показник. Особливо зменшилися посіви озимого жита.

Чи буде відповідно збільшено клин ярих зернових? За повідомленням начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Миколи Колесникова, посівні площі, навпаки, скоротяться. Під ячменем — на 2,4 тисячі гектарів, вівсом — на 6,2 тисячі, гречкою — на 0,8 тисячі, кукурудзою на зерно — на 12,8 тисячі гектарів.

Сільгоспвиробники, не отримавши бажаних дивідендів на вирощуванні зернових, льону (льонозаводи практично зупинилися), ставку робитимуть на розвиток тваринництва. Якщо у попередні роки область брала мільйонний рубіж у вирощуванні зернових, то нині на останній нараді в облдержадміністрації поставлено завдання подолати середньорічний 4000-літровий надій на корову. Саме для цього і збільшуватимуть посіви зернобобових на 5,9 тисячі гектарів, у кілька разів зросли площі під ріпаком. На корм худобі піде і великий клин озимини, а кормових культур буде висіяно на 25 тисяч гектарів більше, ніж торік.

Нині підскочила ціна на картоплю і можна було б переорієнтуватися на збільшення її виробництва. Але, імовірно, приріст бульб забезпечить приватний сектор. У сільгоспкооперативах, товариствах уже переважно втратили техніку, якою садили, збирали картоплю. А тому на вигідну пропозицію ринку, на жаль, вони не зможуть гідно відреагувати. Для ручного обробітку крохмалистої на селах вже немає відповідних людських ресурсів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

Дещо зменшаться площі під вирощування цукрових буряків. Водночас на землях сільгоспвиробників за рахунок новітніх технологій очікують збільшити обсяги виробництва до 700 тисяч тонн сировини, що, сподіваються, дасть можливість забезпечити роботу цукрозаводів більш як на 110 діб та довести виробництво цукру до 85 тисяч тонн.

Така стратегія має насамперед поліпшити фінансовий стан господарств, а не працювати на рекорди, з якими потім не знати, як виплачувати заробітну плату, купувати запчастини, техніку.

Зменшення посівних площ дало і свої плюси. Господарства області через економію коштів мають кращі показники у забезпеченні мінеральними добривами (140 відсотків), засобами захисту рослин (101 відсоток), насіннєвим матеріалом (115 відсотків), ніж це було торік у цю пору. Завершується ремонт техніки. На весняні роботи підготовлено 7309 тракторів (із 7896 наявних), 3272 культиватори (із 3390), 2940 сівалок (із 3015). Показники кращі за минулорічні на кілька відсотків. Хоча, зрозуміло, техніка переважно стара. У 2005-му аграрії області придбали 120 тракторів. Ця цифра вже вдвічі більша, ніж у попередні роки. Проте і вона не «робить погоди». Особливо у Щорському, Срібнянському, Прилуцькому, Борзнянському, Корюківському районах, де зуміли на всі господарства придбати всього-на-всього по одному трактору. До цього додамо, що 2005-го в області закуплено 38 сівалок, 52 культиватори, 30 дискових борін, 1 лущильник, 200 зубових борін, 14 обприскувачів. Це — мізерія за наявних потреб.

Є й досить серйозні проблеми, які можуть зірвати хід посівної. У більшості господарств бракує фінансових ресурсів. Традиційно весняно-польовий комплекс робіт на півдні Чернігівщини фінансував банк «Аваль». Але нині новий іноземний власник фінансової установи з насторогою вивчає можливості місцевих сільгоспвиробників. Інші банки неохоче кредитують село, бо дуже великий ризик. Отож для посівної кампанії не вистачає десь 100 мільйонів гривень. І тут на сільгоспвиробників чатує чимало небезпек. Торік вони отримали 12, 4 тисячі тонн дизельного пального за пільговими цінами. Нині преференцій не передбачено. У деяких районах взагалі склалася катастрофічна ситуація з пальним. Так, у Сосницькому районі за потреби 506 тонн є всього-навсього 27 тонн. Ще менше його запасли у Щорському районі. А це означає, що чимало тракторів не зможуть вийти в поле.

Але хоч би як там було, посівна починається!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Копійки — і ті не платять

Сорок гривень на місяць — саме таку заробітну плату виплачують у деяких селянських господарствах Хмельницької області. Проблема боргів у заробітках залишається актуальною для краю. В січні середня зарплата в агропромисловому комплексі не дотягувала навіть до прожиткового мінімуму і становила лише 276 гривень. До того ж не вдається зупинити наростання боргів, котрі в січні для селян становили понад 35 мільйонів гривень.

Ірина КОЗАК.

з гречкою в халепу

ті брати участь у заготівельній кампанії. Хто розуміє специфіку роботи таких структур, той неодмінно зробить висновок, що в подібних умовах Миргородський КХП № 1 був приречений на банкрутство.

Коли юристи почали ретельно вивчати історію цієї справи, вони виявили низку порушень, на які до цього не звертали увагу. Виявляється, що колишній директор Миргородського КХП № 1 взагалі не мав права здійснювати операції купівлі-продажу майна на таку суму (в цьому разі понад 1,2 млн. гривень з урахуванням ПДВ) без дозволу правління ДАК «Хліб України». Дозволу не було, але договір укладено. Сам договір, за висновком експертів, був украй невигідний для комбінату хлібопродуктів. Відтак, за оцінкою експертів, підприємство за цією угодою втратило комерційну вигоду щонайменше на суму близько 145 тис. гривень.

Договірні умови також були невигідні для КХП № 1. Комбінат хлібопродуктів зобов'язувався розрахуватися за придбане зерно гречки протягом трьох місяців. Фактична ж передача товару від продавця до покупця згідно з видатковими накладними, як зазначалося вище, скорочувала цей термін до одного місяця. І саме в цей період — з квітня по липень, враховуючи сезонність діяльності, КХП № 1 перебуває у стані часткового зупинення діяльності, тому, як правило, не здійснює ніякої роботи з продажу зерна. Інакше кажучи, всі хлібоприймальні підприємства у період міжсезоння готуються до чергової хлібозаготівельної кампанії.

Виявлені факти дали підставу представникам Миргородського КХП № 1 звернутися до Господарського суду з позовною заявою про визнання недійсним договору купівлі-продажу гречки між цим підприємством і ТОВ «Техуніверсал». У грудні минулого року Господарський суд Полтавської області своїм рішенням задовольнив цей позов, визнавши договір недійсним. Але водночас і далі зобов'язував комбінат хлібопродуктів сплатити іншій стороні вартість отриманої гречки. Однак самої гречки, відколи до справи долучилися різні перевіряльні служби, на КХП № 1 виявити... не вдалося.

До того ж за період вимушеного простою, пов'язаного із судовими позовами, на підприємстві утворилася чимала заборгованість. І це не лише борги перед ТОВ «Техуніверсал».

— Крім того, — розповідає новопризначений директор Миргородського КХП № 1 Олександр Савісько, — за цей період накопичилися борги із зарплати, податків та відрахувань до Пенсійного фонду, які на початок цього року становили понад 940 тис. гривень. І це зважаючи на те, що нам удалося погасити борги за енергоносії та частково виплатити заробітну плату.

Проблемами виведення з кризи комбінату хлібопродуктів нині активно переймаються різні державні структури, зокрема й спеціальна робоча група облдержадміністрації.

— Сесія Миргородської міськради, — розповідає новий генеральний директор обласного ДП ДАК «Хліб України» Валерій Колос, — прийняла рішення стосовно зменшення податку на землю для цього підприємства. Ми, в свою чергу, підготували пропозиції до облдержадміністрації щодо реалізації продукції комбінату в бюджетних установах області. Одночасно готуємося до наступного сезону хлібозаготівлі, відновлюючи втрачені зв'язки з сільгоспвиробниками. Частину трудового колективу на період кризи довелося скоротити, але з гарантією першочергового працевлаштування звільнених робітників після відновлення діяльності підприємства.

У столиці теж розробили програму підтримки Миргородського КХП № 1. У розмові із заступником голови правління ДАК «Хліб України» Сергієм Лобасом з'ясувалося, що ця допомога буде юридичною та фінансовою.

— Головне — запустити в роботу комбінат, — пояснює він. — Для цього ми відправляємо 400 тонн проса у Миргород для переробки на пшоно. За місяць його можна переробити, а на виручені від реалізації продукції кошти знову здійснювати закупку сировини й переробляти далі. У такий спосіб підприємство матиме змогу отримувати обігові кошти.

Крім того, керівництво держкомпанії вирішило реалізувати, з метою погашення боргів, об'єкти незавершеного будівництва і сільгосптехніку Миргородського КХП № 1, що, за попередніми розрахунками, має забезпечити понад мільйон гривень виручки. Водночас вирішується питання і про передачу майже 3,5 тис. тонн продовольчого зерна, що зберігається на підприємстві, для переробки на борошно. Але ситуація на КХП № 1 суто економічним вирішенням питань не обмежується.

Та доки правоохоронні органи продовжують з'ясовувати всі аспекти цієї справи, на миргородському прикладі легко «відстежити» й одну неприємну тенденцію: державні підприємства зазвичай виявляються найнезахищенішими на тлі «економічних процесів» останнього часу, коли чимало охочих до «прихватизації» воліють «підім'яти» їх під себе за допомогою вже апробованих схем — через банкрутство. І це спрацьовує! Принаймні «справа» з Миргородським КХП №1 — чи не єдиний поки що випадок на Полтавщині, коли влада (хай і з запізненням), але вдарила таки на сполох. А скільки ж до цього було всього скуплено за безцінь, розпродано, знищено...

Леонід КОРОБКА,
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

У міністерстві знайшли безконтрольність

Колегія Рахункової палати звинувачує Мінагрополітики в неефективному використанні коштів, передбачених для створення Аграрного фонду. За законом таку структуру мали б організувати на початку минулого року. Насправді фонд почав діяти лише у другому півріччі 2005-го, тому не виконав свою місію щодо формування продовольчого резерву.

Перед Аграрним фондом ставилося завдання закупити у сільгоспвиробників для створення державного продовольчого запасу 1,5 мільйона тонн пшениці та жита і 180 тисяч тонн цукру. Для цього в держбюджеті-2005 передбачалося 685 мільйонів гривень. Через зволікання значна кількість зерна залишилася на зберіганні в сільгосппідприємствах і зовсім не була реалізована. Через безконтрольність з боку Мінагрополітики, повідомляє прес-служба Рахункової палати, село не отримало очікуваних коштів, вкрай потрібних для проведення посіву озимих та виконання інших сільськогосподарських робіт. При цьому 48,8 мільйона гривень з передбачених взагалі не використано. Їх повернули до державного бюджету.

Валерій ДРУЖЕНКО.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Ніхто не забере

Я отримав у власність земельну ділянку. Впродовж кількох років обробляв її, а потім виїхав працювати в іншу місцевість і, відповідно, не міг нею користуватися. За цей час земля заросла. Нещодавно на мою адресу надійшов лист, в якому зазначалося, що я можу бути позбавлений права власності на земельну ділянку, оскільки не використовую її за призначенням. Чи справді хтось може забрати мою землю лише через те, що я не маю змоги нині її обробляти?

Микола СТОГНІЙЧУК.
Житомирська область.

Право власності на землю в Україні гарантовано Конституцією і є непорушним. Це означає, що ніхто не має права позбавити вас права власності на земельну ділянку, інакше, як у випадках, передбачених законом. Стаття 140 Земельного кодексу подає перелік підстав припинення права власності на земельну ділянку. До них належать: добровільна відмова власника від права на земельну ділянку; смерть власника за відсутності спадкоємця; відчуження земельної ділянки за рішенням власника; звернення стягнення на ділянку на вимогу кредитора; відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності та для суспільних потреб; конфіскація за рішенням суду; невідчуження земельної ділянки іноземцем впродовж одного року. Серед цих підстав немає такої, яка дозволяла б вилучити земельну ділянку у власника через те, що він не використовує її за цільовим призначенням. Такі дії можуть бути підставою для припинення права користування землею (оренди, постійного користування), але не права власності.

Водночас звертаємо увагу на те, що відповідно до статті 91 Земельного кодексу власник земельної ділянки зобов'язаний використовувати її за цільовим призначенням. Інакше його може бути притягнено до відповідальності, зокрема адміністративної.

Наталя ВІЛАМОВА,
юрист.

■ ПЕРСПЕКТИВА

«Озеленення» агропрому

Створено агентство із залучення інвестицій в АПК.

Його презентувала Українська аграрна конфедерація. Як стверджує президент УАК Леонід Козаченко, підписано кілька меморандумів з великими інвестиційними банками із Західної Європи, Росії, арабських країн. «У них визначено суму в понад мільярд доларів, які ми хочемо спрямувати в сільське господарство. Це не означає, що нинішнього року такі гроші надійдуть. Якщо вдасться залучити 20—25 відсотків від зазначеної суми — був би великий успіх». Водночас, за оцінками глави УАК, сільське господарство України потребує більш як 40 мільярдів доларів інвестицій.

Іван ЛАЗНЮК.

■ ЗАКОРДОННЕ УКРАЇНСТВО: ВИТОКИ І СЬОГОДЕННЯ

11. Обшири культурних набутків

Перші емігранти з України перетинали океан з Шевченковим «Кобзарем» як найдорожчою святинею (сьогодні ці книжки-реліквії ще можна побачити в деяких оселях, музеях на американському континенті) та з сумною піснею-тугою за полишеним рідним краєм. Видатний поет, прозаїк і перекладач Богдан Лепкий колись так писав про нашу народну пісню: «Лиш одна ти мене не кидаєш. І куди тільки доля мене не жене — ти за мною, як пташка, літаєш...» Сьогодні вона лунає на всіх світових обширах. З перших років перебування за межами Батьківщини українці-іммігранти не втрачали жодної можливості для збереження своєї культурної спадщини — слова, пісні, музики, танцю, національних народних традицій у багатомовних середовищах.

Українське культурне життя за кордоном взяло відлік з організації хорів, здебільшого церковних. Перший з них було створено в США ще у 1887 році. Там же у 1891 році з'явився перший український оркестр, а в 1895 році почав діяти перший український драматичний гурток. Фундамент у розбудову української духовності в зарубіжжі заклали не лише вихідці з України — жителі Північної Америки, а й їхні земляки — велика група видатних українських учених, художників, скульпторів, письменників, які опинилися на еміграції в Європі між двома світовими війнами. У той відтинок часу центрами нашої національної культури були Відень, Прага, Берлін, Париж, Варшава, де, зокрема, працювали такі добре відомі у світі митці, як О. Грищенко, М. Кричевський, Г. Мазепа, П. Андрусів та багато інших.

Сьогодні у 44 країнах діють українські аматорські мистецькі колективи, бібліотеки, художні галереї, музеї, різні фундації. Закордонні українські громади створили чимало культурних центрів, мають своїх знаних митців, літераторів, науковців. На Заході вони дбають про збереження етнічної ідентичності, примноження культурних надбань. На пострадянському просторі, де після розпаду СРСР українці у колишніх радянських республіках швидко одержали статус закордонних, у нелегких умовах налагоджено процес відродження національної ідентичності. У зарубіжжі відбувається взаємодія та обопільне збагачення культур української й корінних націй, інших етнічних груп. Цікавою є така деталь: у десятках українських хорів, танцювальних і музичних ансамблів беруть участь і представники інших національностей. Носії нашого мистецтва за кордоном не втрачають, як правило, своєї самобутності, незважаючи на вплив на них тамтешнього культурного оточення. Пригадую, як у 1992 році в Києві демонструвалися писанки подружжя Соротюків з бразильського села, котрі до того ніколи не були в Україні. Але ці крашанки виглядали так, ніби вчора виготовлені на їх історичній батьківщині — на Тернопіллі. Кілька років тому познайомився в Едмонтоні з міністром освіти в уряді канадської провінції Альберти Євгеном Звоздецьким. Він пише музику для українських, інтернаціональних за складом учасників, танцювальних ансамблів, пов'язуючи, за його словами, українські мелодії з канадським контекстом. Твори міністра лунають не лише у Північній Америці, а й у Франції, Великобританії, Австралії.

Українські творчі гурти популяризують наше пісенно-музичне, народно-хореографічне мистецтво не лише в країнах свого проживання, а й за їх межами. Наведу лише два приклади. Деякі аматорські колективи США і Канади систематично виступають у Південній Америці, Західній Європі, Китаї, інших регіонах світу. Естонський фольклорний ансамбль «Журба» є лауреатом кількох міжнародних фестивалів у державах Балтії та Скандинавії, членом Міжнародної асоціації національних культурних товариств «Ліра».

Звичайно ж, далеко не всі зарубіжні українські громади досягли більш-менш пристойного рівня у збереженні чи відродженні української культури та мистецтва. Найвищих щаблів домоглися американські та канадські українці. Вони належать до найактивніших громадян у своїх країнах у справі здобуття масовості художньої самодіяльності, бо мають чи не найбільшу кількість хорових, танцювальних і музичних ансамблів, порівняно з представниками інших національностей.

«Батьком» українського народного співу на американському континенті називають композитора, диригента і хормейстера Олександра Кошиця, який прибув сюди наприкінці 1922 року з Українським національним хором. Засновником української народної хореографії в Америці став Василь Авраменко, виходець із села Стеблів (Черкащина). З його іменем пов'язане відкриття у 30-х роках кіностудії в Нью-Йорку, на якій було створено ряд фільмів-опер. Київська громадська організація «Разом» веде нині переговори зі своїми канадськими партнерами щодо влаштування в Україні виставки документів, присвячених творчості В. Авраменка.

Капела бандуристів імені Тараса Шевченка (Детройт) та хор імені Олександра Кошиця (Вінніпег) удостоєні звання лауреатів Національної премії України імені Т. Шевченка.

Аматорські художні колективи має більшість українських громадських об'єднань і в Росії. Великою популярністю тут користується всеросійський фестиваль українських хорових колективів імені О. Кошиця. У Москві діє російський державний заклад «Бібліотека української літератури». Щоб її створити, було проведено чимало двосторонніх переговорів на міждержавному рівні. Мені пощастило кілька разів від Міжгосподарського закордонних справ України побувати у Лазаревському (район великого Сочі) і взяти участь у відкритті Днів українського мистецтва. У цьому багатонаціональному містечку, де мешкає всього 5 тисяч українців, діє Центр української культури і мистецтв, фінансований з місцевого бюджету. Кожного вересня тут працює «Лабораторія традиційної культури українців» Росії — за участю фахівців з України і представників українських громад з різних куточків Російської Федерації. Але це — невеличкий оазис у країні, де вкрай обмежено задовольняються культурно-освітні, інформаційні та інші потреби української національної меншини. Її лідери вже не один рік звертаються до органів федеральної влади з проханням про розробку державної програми підтримки української культури в Росії. Здійснення такого кроку назустріч прагненню майже трьох мільйонів жителів держави сприяло б поліпшенню російсько-українських відносин.

Станіслав ЛАЗЕБНИК,
голова громадської організації «Разом».

В. о. віце-прем'єр-міністр В'ячеслав КИРИЛЕНКО зазначив, що до 20 травня буде напрацьовано проект Плану заходів зі створення сприятливих умов для розвитку вітчизняного книговидання та книгорозповсюдження

З горища — на виставку

Виставка сакрального мистецтва «Молитва у кольорі» проходить у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. Ікони XVII—XX століть, фрагменти іконостасу, стародруки, розп'яття, хрести могли бути втрачені назавжди. Їх знаходили на горищах, у церковних прибудовах, сільських хатах, а з іконостасу XVIII століття був збитий... сарай.

Можна годинами стояти біля унікальної пам'ятки початку XVII століття — ікони «Зішестя в пекло», яку було знайдено в Зборівському районі. Вона добре збереглася. Можливо тому, що невідомий художник дотримувався технології малярства. Національні мотиви закладено в зображенні Ісуса Христа у вишиванці. Це робота відомого українського художника, друга Івана Франка, Антона Манастирського. Мальовано ікону на початку XX століття, коли Україна переживала смутні часи.

Дуже цікава історія Буцнівської чудотворної ікони. Це копія відомої Ченстоховської Богородиці. На Ясній горі у Ченстохові монахи прикладали копію до оригіналу, щоб на неї перейшла Божа благодать. Можливо, до Буцнева під Тернополем її привезли прочани. Біля Буцнівської ікони почали творитися чудеса зцілення. Їх було майже 60 і всі вони записувалися до спеціальної книги. Тепер її шукають в архівах. А ось пісню до цієї ікони знайдено в «Почаївському богогласнику». Сама ікона, коли з неї зняли ковані металеві ризи, виявилася у жахливому стані. Художник-реставратор Андрій Чернець зумів зберегти святиню. Для культових потреб вирішено зробити копію ікони.

Речі, експоновані на виставці,

ЗЕМЛЯ БОГІВ

Чай, кава, печиво — як частування після творчого вечора в цьому жіночому клубі, що вже багато років раз на місяць збирає цвіт нації і серед них — Великих Жінок. Бог для них у відкритих бесідах — вітчизняна Література і Культура. Несолодке наше життя, загальне життя. Велика наша культура, святе українство в ній і жіноча пісня мови під небом потопаючих Лавр. Українки довго будуть чинити опір залізному котку посередності, що знищує душу найпісеннішого народу, який створив розповіді, билини, думи про красу, вічну любов, незвичайність, як таку. І не розгадаєш ту світлість обдарованості, не послухавши їх, мудрих жінок-українок...

Запису до свого блокнота часом ці вечори, тому що причетний до них зі своєю Асоціацією письменників (асоціація — засновник клубу). Роки минають, а не забудеш вечір зустрічі з Валентиною Данилівною Гончар. Уперше тоді (25 березня 1999 р.) винесла вона на засідання жіночого клубу записи свого чоловіка, котрий пішов у вічність. Одкровення прожитого, таїна-тайн. Не кращий час плив тоді під Небом. «Ревізії» класиків, виття не тільки з підворіть. Здається, оце — жіноча доля, благання до Всевишнього зупинити потік неправди на майстрів слова, котрі славили свою землю і своїх співвітчизників (та про мертвих — або добре, або нічого!)... Щось, може, і зупинило нині прудких, що їдуть на ганьбі та вигадці, від якої смішно не тільки в межах Батьківщини, а вже регіт їде з-за бугра. Найкраще ж про вечір от що. Прочитане тут уперше незабаром побачило світ. Бог є!

Жіноче благословення — вище з вищих!

Немає жіночої і чоловічої літератури і культури. Є вони, ці коштовні надбання народів, так собі або на четвірочку, а є, що прикрашають раси і народи, виділяють із цього жорстокого світу буття диваків із святими ликами добра, справедливості, честі і справжньої праці. Зазвичай добре кажуть про це розумні Жінки.

...Біжу в молодості на роботу Гарматною вулицею. Особливою, дивною ходою прямує, теж на працю для Вітчизни, Тетяна Голембієвська — жителька моєї вулиці. Вона завжди світиться щастям. Не можна таку торкнути поганим словом. Пропливе павою, стане за поворотом... Потім заходиш у найголовніший музей країни — і раптом відразу, праворуч — дивовижне полотно квітів. Ти тонеш у них, купаєшся, насолоджуючись справжнім мистецтвом.

І ось сиджу в куточку. Скромна, чемна, якимось неземним прибульцем сідає за стіл гостя — мила, щира... Розповідає про мистецтво, зокрема, про мистецтво України, про свого чоловіка — архітектора Знобу. І пам'ятники, і картини їх, цих скромних подвижників, котрі вистраждали свої покликання, вже давно пішли й у майбутнє нашого українського справжнього мистецтва, і за рубежі своєї країни. Їх знає світ. Їх люблять люди. Зіштовхуючись з їхнім мистецтвом, вони стають добрішими, розумнішими, масштабнішими. Через таке мистецтво дізнаєшся, який талановитий народ, що представляє свої творіння через обраних майстрів. Бідні моди проходять і минають. Живе вічно живе і вічно хвилює.

Не поспішає добирати слова художниця, котра відтупала в немодних черевичках брудною і невпорядкованою моєю, теж колишньою, Гарматною. Вона говорить переконливо, про те, чим ми ще живі, що залишилося в нас. Ніжно притискає до грудей білу троянду — подарунок клубу, запатентований совістю тих, хто влаштував вечір. На свої гроші вони купили квіти. Що могли! Мало в нас ще глибоко освічених меценатів. Чим скінчать більшість з них, час наш ще покаже. Але з жалем читачам повідомлю: 20 гривень за всі майже десять років від меценатів клуб одержав.

Ще я радувався на одному із засідань клубу Аді Роговцевій. Колись ми ходили на її перші спектаклі. Талант — у кожнім русі на сцені. Диводівчинка. Аплодуєш, аплодуєш!.. І йдеш, наче підзарядившись, наступного дня, наступного тижня. Заразливість добром? Напевно, так це називається.

Того вечора, вечора Ади Роговцевої, було помітно, що якась гризота не давала їй спокою. Театральне минуле нелегке. Але зібралася... І говорила так, наче нічого не сталося. І читала зі своєї книжки вірші. І першими їх, у вже оформленому виданні, слухали люди, котрі співчувають, співпереживають... Гарна, говорили завжди, аура в цього жіночого клубу. І — радість! Чую по радіо — тепер влаштована, тепер вийшло, тепер...

Через цей жіночий клуб пройшли майже всі видатні Жінки України. Народні артистки, академіки, літературознавці, мистецтвознавці. Вибудовую не за рангом, а за сьогоднішньою темою літературної розмови (див. підзаголовок. — **В. Ю.**): Лариса Кадочникова, акторка, народна артистка України (Марічка — «Тіні забутих предків» (1964), Дана — «Білий птах з чорною ознакою», Державна премія УРСР ім. Т. Г. Шевченка (1991), Лариса Кадирова — народна артистка України (Мавка — «Лісова пісня», Люба Гощинська — «Блакитна троянда», Донна Анна — «Камінний господар» Лесі Українки, Маклена — «Маклена Граса» П. Куліша), Ніна («Чайка» А. Чехова) та ін., Гизела Ципола — народна артистка СРСР, співачка світового класу, Євгенія Мірошниченко з дев'ятьма своїми ученицями (колоратурне сопрано). Не тільки велика співачка, а й вони вже прославилися і в Україні, і в Японії, і в Австрії, і в Німеччині... Народний артист України, лауреат премії ім. Т. Г. Шевченка Валерій Буймістр зі своїми учнями приходить у клуб щороку двічі-тричі. Тут чоловіки співають для жінок, жінки, часто стоячи, вітають своїх добродійників, бажають їм щасливої дороги в нелегко доступний Храм загальнолюдських досягнень у мистецтві часу.

Клуб завжди шукає особистостей

Минулого ще року почали шукати, як то кажуть, шляхи-стежинки до серця Марії Матіос. Нелегко (часом неможливо) у сучасних умовах знайти і в літературі, і в мистецтві людей, через яких збагачуєшся насамперед знаннями. Мета, ідеали, подвиги, шляхи сьогоднішні, шляхи до нас... Це все добре. Але цікава людина — знахідка. Двічі засідання клубу з невдалими кандидатурами гостей, і прощайся зі слухачем. Не затягнеш на аркані. Не задобриш безкоштовною філіжанкою кави, печивом чи цукерками.

Серйозні слухачі — а це, в основному, такі письменниці, котрі багато знають, багато побачили, створили книги, що читаються не тільки в нас, — такі взагалі не люблять пустої балаканини, що не дає душі радості.

Якщо залишила чудова письменниця Б. засідання, — нецікаво. Не умовляйте! До неї відразу приєднується чудова дитяча письменниця П., інші.

Марія Матіос (**на знімку**), правда-правда, — це особливий стан літератури, частина якоїсь Вічності Землі в цій літературі; стан людей, що живуть так, наче поставили собі завдання внести вклад у різноманітну історію людського суспільства, в думки, переживання, почуття; залишити поколінням цю частину життя, Матіос дуже сучасно написала про це. Жили до неї, живуть тепер — усе закріплюється в її літературних образах, невигаданих, не взятих звідкись. Ми живемо, читаючи її, живемо життям її героїв, типів. Щирість її талановита, тому ми і живемо з нею разом. Її хотіли послухати на засіданні клубу. І вона прийшла.

Марія — істинна буковинка. Запросили і частину її Земляства.

Ліричний відступ

Якщо в Буковині знайдеться жінка, гарніше Марії Матіос, то ця свята Земля може претендувати за масовістю краси на перше місце у світі. Вона природно красива, як слова в її книжках. Слова і Вона не схожі ні на що інше, лише на істинну красу. Не знаю, як її не викрали з тієї Буковини раніше. Жіночий клуб вона прикрасила. Вона скромна у всьому, це в неї від Природи. Перші слова — вибачення: клуб домовлявся з нею в січні, вона тоді хворіла, втратила голос, підводити не хотіла. Рідко тепер чую вибачення. І у своїй жіночій сповіді звучала повага до кожного, до людей, що оточують її, до тих, хто дав їй життя; своїм землякам вона дякувала за блискучі характери, за мову — їм її дано в дарунок; цією мовою вона вже підкорила півсвіту — не тільки свою землю-Україну.

Метр української літератури Анатолій Дімаров подарував її лауреатській книжці передмову «Марічка»: «... Читав і запитував подумки: «Та, в якій школі, в яких учителів оце чортеня так навчилася писати? ... Пише, як грається: вільно і нестримно... Прощаю Марічці її літературні вибрики. Мабуть, ними вона захищається од відчаю чи знань про темні сторони життя... «Солодка Даруся» — це трагедія людських доль, коли німота сильніша слів, а людина несповна розуму (якою односельці вважають Дарусю) — добріша і мудріша тупої жорстокості»...

Мила-мила краса книжкових слів України!

Тільки мертвий від ненависті до чужого слова скрипітиме зубами: не по його! Такий любить тільки себе. Такий «шпрехає» тільки своєю замурзаною від злості мовою! Що до мене, просто насолоджуюся і другим дарунком Марії Матіос в очікуванні книжки, що написав Ігор Римарук: «Марічко трояка, по-

знайдено на Тернопільщині упродовж останніх чотирьох років. Провідниками доброї справи стали священики Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ Андрій Говера і Андрій Романків, випускник Львівської богословської академії Євген Зілінко і його батько — відомий в області художник Ігор Зілінко. Вони привозили з експедицій безцінні твори, обережно відчищали їх від бруду і передавали до рук художника-реставратора Андрія Чернеця. Згодом до реставрації долучилася Соломія Мельниковська. З благословення владики Михаїла (Сабриги) при єпархії почала діяти комісія сакрального мистецтва. 90 відсотків знайдених речей законсервовано. Щоб їх реставрувати, потрібні чималі кошти. На жаль, меценати не поспішають — окрім підприємця Романа Заставного, за підтримки якого реставровано твори для виставки. Приємно, що саме він днями став міським головою Тернополя.

— Хоч багато речей вже не повернеш, — каже куратор виставки Євген Зілінко, — та все-таки ми хочемо врятувати те, що вдалося знайти. Можливо, з часом у Тернополі постане церковний музей сакрального мистецтва.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Крила Сержа

Прем'єрою балету «Ранкова серенада» **(на знімку)** на музику Френсіса Пуленка розпочався шостий міжнародний конкурс балету імені Сержа Лифаря, що до неділі триватиме на сцені Національної опери України. Цей «хореографічний концерт», як називав балет сам хореограф, де переплелися антична легенда з невимушеним гумором, було створено на честь перемоги у Другій світовій війні. Лифар мріяв, щоб його балети ставили в Україні. «Ранкова серенада» — вже третя після «Сюїти в білому» та «Ромео і Джульєтти» лифарівська постановка на київській сцені. Її відновив відомий французький хореограф, учень Сержа Лифаря Олів'є Пате.

А учасниками самого конкурсу стали 118 молодих танцівників із Франції, Австрії, Чехії, Росії, Фінляндії, Японії, Кореї та інших країн. Організатори горді з того, що географія значно розширилася. І що переможці попередніх конкурсів нині прикрашають найкращі балетні сцени світу.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото агентства «Прес-КІТ».

(Буковинки Марія Матіос, Любов Молдован і Марія Миколайчук. Літературні нотатки). Переддень: усупереч долі: святе очищення...

що Тобі ті «кухні» й «романи»? Ти ж маєш НАЦІЮ і «Дарусю»!.. А Матрончина коса й досі хилитається над кожним з НАС...

Над кожним із тих, хто просив на прочитання щойно надруковане число «Сучасності» з Твоєю пронизливою сповіддю, — не знаючи, що скінчиться вона правдою про потойсвіт: жахливою — але правдою...

...Марічко срібна — «може, краще б ніколи не йти до танцю під цю сумну, як жіноча доля, й безконечно гостру, немов неминуче занесена сокира Історії.., мелодію?»...

Справді, в нас навчилися цінувати — без заздрості чорної — добре слово. У нас навчилися писати до гарних книжок не нудні передмови-голосіння, «теорію», яка вмирає... (або давно вмерла?). Як колишній видавець, я захоплююся маленьким рядком у книжці: «Видавець Василь ГУТКОВСЬКИЙ». Тож приходять люди, що знаються на літературі, її красивому нутрі й одежинці. Вони розуміють, кого попросити сказати про книжку добре. Але сказати так, щоб будь-який читач не запідозрив фальш у хвалебщині...

Марія Матіос про себе і світ

Ця чудова буковинка одразу зачаровує своєю мовою, де із самого початку тріумфує правда. Правда факту, правда побутової картинки, правда деталей, правда, де вона — це вона, де люди, що увійшли до її книжки, — не вигадані істоти, що корчаться в поганій прозі від потуги, аби сподобатися читачеві. Даруся в її розповіді вам — та сама, що й у книжці, сирота-дитя. Вона, загорнувши в хустку, що носить сама, розсаду квітів, притискаючи її до грудей, як дитину, зігріваючи теплом душі і тіла, носить селом, віддає задарма у садиби, що живуть без квітів. Так багато їх викопала восени, «що більше, ніж барабуль»... «Чому вона дурна, коли вона все розуміє, знає, що і як називається, який сьогодні день, скільки яблунь вродило в Маріїнім саду, скільки від Різдва до Різдва людей у селі родилося, скільки вмерло?! У сільраді за таким розумом у книжку дивляться, а Даруся усе у своїй голові тримає. З курми вона говорить краще, ніж із людьми. Дерева її розуміють, пси не займають, а люди — ні. Не можуть люди лишити Дарусю на саму себе».

І далі йде щемлива розповідь самої Марії про своє дитинство, про той відомий усьому світові фільм, коли їй було зовсім мало років, але в ній усе це залишилося і ніколи не полишає: любов до Землі, де народилася, до предків, які не вчили поганому, казали, що треба поважати не тільки себе; старі в її «Дарусі» сміялися у вуса, очима показуючи на Федьо, що осідлав свого барана і повіз на ньому сина до школи... Про Дарусю дехто говорив: дурна, а на Федьо ніхто не казав, що дурний, хоча до його сина з тих пір прилипло прізвисько «баран»... І Степана, односільчанина, назвати дурним забули. Лише посміялися. А він же — дурень. Приїхав із міста і привіз на храмове свято блискучу круглу шайбу. На пляшку пива посперечався, що надягне її на свого дурня. Розпухнуло усе. Газозварник пиляв шайбу, щоб не поранити Степанове хазяйство, потім пиляли на Степановій срамоті якоюсь пилкою...

І бачиш все це й у книжці, і в короткому переказі незліченних бувальщин своєї улюбленої землі, де і раніше було, поряд з такими-от вибриками дурнів, багато того, що не гоже забути назавжди. Серед талановитих дітей був відбір, що торкнувся і її особисто. Василь Фольварочний, нині відомий драматург, теперішній директор Будинку літераторів, котрий свого часу очолював Чернівецьку обласну письменницьку організацію, був присутній на заході; знайшов перші її вірші, мало не за ручку повів по життю.

— Зараз не те, — журиться Матіос, — ніхто не приїде і не стане шукати таланти. Для багатьох нинішніх політиків у цьому немає потреби.

Віриш їй. І думаєш: такі люди об'єднують нас духовно, вони прагнуть пізнати наші загальні лиха (а не ті, що роз'єднують одне від одного!). Розумній людині видно завжди кінець шляху. Не тільки його початок. Особисто мене радує, що в нинішньому Комітеті з головної премії України, що відзначає події наших літератур і нашого мистецтва, два великі західники — і перший, і другий голос. Другий голос — Марії Матіос. Може, вони, думаю, першими свого часу і подумають не тільки про захід, а й про північ, південь, схід. Де теж щось створюється не тільки українською мовою. Усі добре знають: в Україні російську прозу відзначають премією імені В. Г. Короленка. Ціна її торік була всього 300 гривень. У попередні роки — ще менше, доходило до 50 гривень.

Багатонаціональність... На це треба зважати. Татарська, наприклад, література, що створюється на землі України, теж вимагає особливої премії і медалі (у премії імені В. Г. Короленка її теж немає — бракує грошей). Особливої щорічної премії заслуговує і єврейська література.

Щирість, незіпсованість службою — це у сповіді на засіданнях клубу Марії Матіос. Усі ми розуміємо (особливо, спостерігаючи боротьбу за «тепле» місце в депутатстві): так часом не можна ні жити, ні говорити. Як розуміти, наприклад, російському письменникові, що живе в Україні і якого не втягнуто в клани, осередки, струмочки, що підточують нашу єдність, премію Росії минулого року за «кращу книгу» російському авторові ціною в 3000 доларів? Де живе цей такий добрий комітет? Хто до нього входить? Хто вирішує питання видачі-подачки? І чому все це — шито-крито? І чому після цього створюється «новий рух росіян» — вільне і «вічне» із програмою других мов, і завідує цією програмою людина, котра одержала гарну все-таки премію за книгу, не відзначену ні суспільством, ні розумною критикою, ні, з дозволу сказати, нормальними російськими людьми, які живуть не на Марсі, а в Україні.

Думаю, Марія Матіос правильно все це розуміє. Майже на одному подиху прочитав її «Щоденник страченої» (Львів, 2005, Літературна агенція Піраміда). Суспільство має справу з найбільшим нашим прозаїком і державно мислячою людиною. Їй не треба сердитися, коли називають «Стефаником у спідниці». Це справедливо.

Буковинські Мадонни — героїні нашого часу

...З того давнього-давнього часу пам'ятаю про буковинський почин, що охопив тоді увесь СРСР: після десятирічки — всім класом у колгосп! Перший матеріал про це було опубліковано (1959) у «Молоді України» Елеонорою Блажко (ще чужою для мене дружиною). У бригаді «починців» жила пізніше якийсь час молода поетеса і прозаїк Ірина Жиленко — дружина талановитого письменника Володимира Дрозда, що рано пішов з життя. І от на засіданні цього клубу (виявляється, усі гості вечора об'єднані в Буковинське земляцтво) виступила перша зачинателька почину, ідейна його мати Любов Василівна Молдован. Тепер вона — вчений-аграрій, доктор економічних наук (1991); народилася в селі Бочківці, у 1965-му закінчила сільськогосподарський інститут. А от з 1959-го по 65-й працювала ланковою. Усі, хто з нею трудився, потім закінчили інститути (Любов Василівна, як зізналася у своєму виступі, пообіцяла кожній, хто пішов за нею, сприяти в навчанні, здобути вищу освіту).

Вони й здобули цю вищу освіту. Усі вийшли в люди. Думаю, недаремно про них писали і чудові журналісти, і чудові письменники. Звичайно, у країні було безліч починів, іноді безглуздих. Але на те хороше, що було в минулому, плювати грішно. Любов Василівна зробила своє село духовно багатшим (повернулися після інститутів «починці», не останнє місце зайняли в господарстві, школі, клубі), і багатше стало село взагалі (делегаціям не показуватимеш щось неістотне, село відбудовувалося, нові будинки з'явилися, нове було й на полях).

Пам'ятаю одну зі своїх розмов із Дроздом. З купи книг Ірини він виділяв невелику її книжку, насичену подіями того часу... Це було щастя відчувати не «холості» ходи історії на землях України, а щось істотне. Що вже відрізняє дикість, яка панувала раніше, від перших проявів цивілізації, що охоплювала маси. Я, котрий змінив професію журналіста на шахтарську, бував у бувальцях, пишався перед Володею маленьким дописом Блажко. Я казав йому:

— Вибач, без цього допису твоя Іриночка не змогла б довідатися про почин!

— Ми пишаємося і тепер своїм почином, — казала Любов Молдован — нині Генеральний директор громадського об'єднання вчених і фахівців-аграріїв Центру аграрних реформ, головний консультант Національної ради жінок-фермерів. — Не розумію і тепер тих, хто заперечує те хороше, що було в минулому. Що залишиться після нас? Справи. Їх треба вміти цінувати. Балакунів нині багато, а над селом нависло лихо. Не рік, не два навкруг лихо, лихо...

«Постривайте! У мене є моя пісня, пісня мого народу!»

З історичних довідників часів соціалізму: Буковина, історична область, територія якої входить до складу сучасної Чернівецької області УРСР, південна частина — до складу РНР. Буковина входила до складу Київської Русі і Галицько-Волинського князівства (X—XIII ст.), Молдавської держави (XIV—XVI ст.), Туреччини — (XVI—XVIII ст.), Австро-Угорщини (1774—1918). Населення північної частини Буковини — в більшості українці. У листопаді 1918-го Буковина була зайнята Румунією. У результаті мирного розв'язання конфлікту між СРСР і Румунією в серпні 1940-го північна частина Буковини з головним містом Черновіци (нині Чернівці) увійшла до складу УРСР.

...Цей підзаголовок мною взято з виступів на вечорі ще однієї воістину славної буковинки Марії Миколайчук — народної артистки України, солістки українського народного хору ім. Г. Верьовки, співала вона і у складі тріо «Золоті ключі» разом з Н. Матвієнко і В. Ковальською. У її репертуарі — понад 300 українських, в основному буковинських, народних пісень. Вони — тяжка, несолодка історія її народу. В мертвій тиші залу лунали пісні про долю, кохання...

Помітив, як напружено слухає пісні Марія Матіос — головна (щоб не образити нікого!) іменинниця нинішнього засідання жіночого клубу. Думаю, розповідаючи про те, як жили в їхній хаті артисти «Білого птаха з чорною ознакою», вона, тоді дівчинка, захоплювалася й Іваном Миколайчуком — артистом. Він грав Тараса Шевченка («Сон», 1964), Івана («Тіні забутих предків», 1964) Давида Мотузку («Бур'ян», 1966), Василя («Пропала грамота», 1972) та інші ролі — висоту українського мистецтва. Марія, дружина великого артиста, напевно, і заради нього, на оглядинах у хорі П'ятницького сказала: «Постривайте! У мене є моя пісня, пісня мого народу, пісня і слава мого коханого. У мене є Буковина». Вона тоді не залишилася в Москві, повернулась в Україну. Чого тільки не обіцяв їй стольний град Імперії! Повернулася — до Землі незвичайної, мало таких земель, які люблять з дитинства і ніколи не забувають. Земля богів — казали їм розумні предки. Де все своє: звичаї, тяга до висот, розуму, до історії, де і ремінний батіг, і казкове диво — визволення; де своє було і Сонце, і день, і є своє нині — частина України, люблять яку тут по-особливому і талановито прославляють у віках.

...Білі троянди в дарунок. Марія Матіос несла свою троянду якось по-особливому дбайливо. Думається, ніколи не настане в неї пора невдячності людям, котрі її читають і звеличують.

Володимир ЮГОВ.

Кінець лютого—початок березня.

Київ, 2006-й.

Літературний портрет

Народилася, як пишуть про гарних жінок, 19 грудня минулого сторіччя в селі Ростоки на Буковині (тут знімався фільм «Білий птах з чорною ознакою», в будинку квартирували провідні артисти; на горищі зберігали труну для зйомок). За освітою — філолог (в анотаціях зазвичай підкреслюють — український філолог). За покликанням (знов-таки це підкреслюють) — народознавець. Поет, прозаїк, публіцист. Книжки поезій — «Жіночий аркан», «На Миколая», «Десять дек морозної води», «Сад нетерпіння», «Вогонь живиці», «З трави і листя»; проза — «Життя коротке» (2001), «Нація» (2011,2002), «Фуршет від Марії Матіос» (2002), «Бульварний роман» — (2003), «Солодка Даруся» (2004) — торік вийшло третє видання; член Національної спілки письменників України і Асоціації українських письменників. Лауреат літературної премії «Благовіст» і премії імені Володимира Бабляка (в галузі публіцистики). Книжки «Життя коротке» і «Нація» пропонувалися на здобуття Шевченківської премії. Лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка 2005 року («Солодка Даруся» — драма на три життя). Переможець усеукраїнського рейтингу «Книга року-2004».

Твори Марії Матіос перекладено сербською, румунською, російською та японською мовами.

Сімейні лікарі святкують новосілля

У мікрорайоні Підзамче Кам'янця-Подільського напередодні Нового року відкрито амбулаторію сімейної медицини. 300 тисяч гривень витратила міська рада на облаштування вже шостої у місті "сімейки", ще 45 — на придбання обладнання. Обласне управління охорони здоров'я на закупівлю апаратури надало 90 тисяч гривень. Дах для амбулаторії знайшовся в одній із будівель колишньої районної лікарні. А нове життя у приміщення вдихнув колектив малого підприємства "Ізумруд", яким керує Михайло Паур. Впоралися будівельники дуже оперативно, розпочавши роботу на об'єкті лише наприкінці вересня.

Любо оглядати просторі кабінети та кімнату денного стаціонару, які просто сяють. А ще в будинку незабаром з'явиться квартира для сімейного лікаря Олександра Чернеця **(на знімку)** та його родини. Десять років він керував дільничною лікарнею в сусідньому Новоушицькому районі, і люди не хотіли відпускати хорошого фахівця. Але мрія випробувати свої здібності в новому методі медичної справи таки привела пана Олександра до Кам'янця. Звідси його делегували й на з'їзд сімейних лікарів України.

"Я щасливий, що зміни відбуваються, — ділиться лікар. — Почуваюся багатим у "власній хаті": маємо обладнання, якого немає в цілому місті, ось хоча б два нові отоскопи. Але ще багато треба зробити. Чекаємо надходження системи "Тест" для проведення аналізів, мають підключити телефон".

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: гостинно просимо по здоров'я!

Фото автора.

Квартирне питання: і зловживання, і суперечності

За останні два роки в Донецькій області порушено 19 кримінальних справ за фактами незаконного відчуження квартир із комунальної власності та грубого порушення житлових прав громадян. Лише цього року уже є дві такі кримінальні справи. Як повідомляв "Голос України", розголосу набула спроба продати за борги міськводоканалу частину квартири, де прописані 70-річна пенсіонерка та її неповнолітній онук-сирота. За кілька годин до торгів виконання цього рішення призупинила прокуратура.

Варто зазначити, що хоча на торги виставляли лише частину квартири, яка належала пенсіонерці, державний виконавець наклав арешт на все житло. До речі, борг жінки за воду становив трохи більш як 700 гривень. Крім того, ревізія встановила, що хлопчик-сирота два роки перебував у державному закладі, а тим часом бабуся продовжувала отримувати пенсію на онука. Тепер кошти перераховуються на особовий рахунок дитини. В цій історії до дисциплінарної відповідальності притягнено три посадові особи.

А ось службовим особам комунального підприємства "Служба єдиного замовника" Київського району Донецька доведеться нести кримінальну відповідальність. За даними обласної прокуратури, шляхом підробки документів та внесення в офіційні відомості завідомо неправдивих даних вони надали можливість отримати державну квартиру особі, яка не мала на це права. Згодом квартиру приватизували. Таким чином, знехтувано права громадян, які стоять у черзі на житло. Слідство встановило шість випадків незаконного одержання квартир.

У Радянському районі Макіївки порушено кримінальну справу стосовно директора комунального підприємства "Комунальник". Зловживаючи службовим становищем, цей керівник оформив фіктивні документи, внаслідок чого квартиру з комунального житлового фонду передали в користування громадянину, який не мав на це права. Згодом житло приватизували і продали. У Гірницькому районі цього міста порушено кримінальну справу стосовно фахівців агентства з нерухомості "Олімп". Унаслідок їхніх протизаконних дій двоє неповнолітніх опинилися на вулиці в буквальному розумінні — нині діти перебувають у притулку.

Трапляється й така ситуація, коли в якійсь квартирі несподівано з'являється незнайомий співмешканець, а сама квартира перетворюється на комунальну. Розповсюдженими порушеннями є видача дозволів на вселення і подальшу приватизацію квартир за відсутності законних підстав для цього та навіть згоди основних квартиронаймачів. Прокурор Сніжного опротестував п'ять рішень міськвиконкому про надання згоди на оформлення договорів піднайму житлових приміщень за відсутності згоди на це основного наймача і членів його сім'ї. Суд скасував усі незаконні рішення. А ось у Димитрові місцева мешканка та паспортистка, які вступили у злочинну змову, шахрайським шляхом оформили документи на реєстрацію (колишня прописка) дочки громадянки у квартиру інваліда першої групи без його згоди.

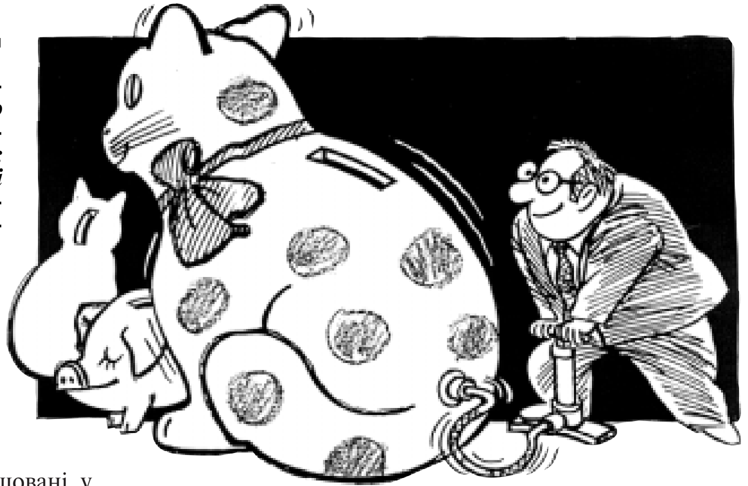
Квартирне питання породжує справжні людські трагедії. Літня мешканка обласного центру одного дня виявила в своїй квартирі невідомого чоловіка. З'ясувалося, що син господарки, перебуваючи в нетверезому стані, подарував свою половину квартири. Новий власник вирішив заволодіти всім житлом і тому створив неможливі умови для проживання: влаштовував п'яні дебоші, приводив друзів тощо. Тобто спонукав сусідку продати свою частину і забиратися геть. Після скарги жінки прокурор звернувся з позовом до суду про визнання недійсною угоди дарування і примусове виселення третьої особи із квартири. Суд першої інстанції задовольнив вимоги прокурора, однак апеляційний суд скасував рішення. Тепер крапку в справі може поставили лише Верховний Суд.

— Сьогодні існує суперечність між Житловим кодексом і Законом про власність, — прокоментував ситуацію прокурор області Олексій Баганець. — У Законі про власність йдеться, що людина, навіть якщо вона володіє частиною житла, має право розпоряджатися нею без погодження з іншими квартиронаймачами в цій квартирі. А Житловий кодекс зазначає, що коли живе кілька наймачів квартири, для того щоб реалізувати хоча би частину цієї квартири, когось зареєструвати, потрібна згода інших квартиронаймачів. На сьогодні цю неузгодженість не усунено, і тому виникають такі ситуації.

Ліна КУЩ.

Віддай тому хлопцеві...

Тотальна забудова столиці вже віддавна викликає обурення киян. І, на жаль, не лише тому, що шкодить благоустрою. До проблеми знищення дитячих майданчиків і зелених зон додаються й інші: від непродуманого будівництва руйнуються існуючі будинки, різко знижується вартість квартир, прямо перед вікнами яких зведено "свічки", порушується архітектура історичних мікрорайонів. До того ж трапляється й таке, що влада дає дозволи на будівництво навіть на територіях, на яких віддавна розташовані інші об'єкти.

Ця історія тягнеться з 2004 року, коли фірмі "АБС-Укр" київська влада виділила під зведення торгово-житлового комплексу ділянку на розі вулиць Глибочицької, Студентської та Пимоненка. При цьому не помітивши ні гуртожитку зі 150 мешканцями, ні гаражного кооперативу, ні навіть заводу медичного обладнання, які розташовані у цьому місці. Теоретично, виділяючи землю, влада зобов'язала забудовника надати мешканцям гуртожитку квартири, а власникам гаражів — машино-місця в паркінгу у гіпотетичному житловому комплексі. Усе за рахунок забудовника. Це чітко зазначено у рішенні про виділення ділянки. А от у договорі оренди землі цієї умови чомусь уже не було... Тож новоспечений орендар, певно, вирішив, що принаймні власникам гаражів він вже нічим не зобов'язаний, і звернувся до суду з вимогою звільнити земельну ділянку: мовляв, ГБК тут постав самовільно. Уявіть собі, має людина гараж (а у цьому районі столиці він коштує чимало), регулярно наповнює бюджети податками, коли їй кажуть: забирайся звідси, та ще й знеси гараж власним коштом, а землю віддай тому хлопцеві. Дивно? А саме таке рішення прийняв Київський господарський суд, а апеляційна інстанція залишила його без змін. Ніхто не турбує, що ГБК "Покровський" налічує майже сто членів, до того ж третина з них свої гаражі приватизувала, а отже, право користування землею, на якій розташовані гаражі, їм гарантоване усіма можливими законами. Тепер позовами цих власників завалені всі суди: від місцевих до Верховного. Тож війна за землю тільки набирає обертів. Хто у ній виграє — простий законний власник чи таємнича фірма, яка навіть суду не розкрила секрет свого походження, залежить від української Феміди.

Наталя РАФАЛОВИЧ.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Шукають правди у високих кабінетах

Торік в Івано-Франківській області зареєстровано майже вісім тисяч звернень до облдержадміністрації, що на 3243, або понад 40 відсотків, більше, ніж позаминулого року. Ще на 1278 більше надійшло до вищих ешелонів влади. Лідирують жителі обласного центру, міста Яремчі та Косівського району. Повторних звернень найбільше з Надвірнянського, Галицького районів та Івано-Франківська. Почастішали звернення від пільгових категорій населення, зокрема учасників війни, інвалідів, багатодітних сімей, одиноких матерів. Акцент, щоправда, змістився з питань соціальних на проблеми комунального та житлового господарства, охорони здоров'я, агропромислового комплексу, забезпечення законності та правопорядку.

А от до органів виконавчої влади та місцевого самоврядування число заяв, скарг та пропозицій скоротилося. Найменше вірять у розв'язання на місці своїх проблем жителі Івано-Франківська, Косівського та Надвірнянського районів, які найчастіше шукають правди у вищих кабінетах влади.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Відгомін із відтінками образи й приємності

■ РЕЗОНАНС

У «Голосі України» за 22 грудня минулого року було опубліковано розповідь про III Всеукраїнський конкурс молодих диригентів, який відбувся в Києві. Відгуки на цю публікацію засвідчують, що то була справді визначна і значуща подія в хоровому мистецтві України, як назвав її голова Національної всеукраїнської музичної спілки, академік, Герой України Анатолій Авдієвський.

Зокрема, професор, завідувачка кафедри історії музики і фольклору, кандидат мистецтвознавства, проректор з наукової роботи Донецької державної музичної академії ім. С. С. Прокоф'єва Тетяна Тукова вважає:

— Серед численних конкурсів різних спеціалізацій існує чимало конкурсів хорових диригентів. А в Україні, де хорова культура — на високому рівні, є лише один такий конкурс. Ми дуже раді, що останнім часом зростає кількість учасників цього престижного творчого суперництва. Бо це — критерій, який свідчить про рівень майстерності молодих музикантів.

Далі Тетяна Валентинівна висловлює задоволення тим, що лауреатом останнього конкурсу стала їхня вихованка Аліме Мурзаєва. В академії вірили в її перемогу.

А професор, заслужений діяч мистецтв України, проректор академії з навчальної роботи Олексій Скрипник додає: «Ми знаємо Аліме як обдарованого хормейстера, тонкого інтерпретатора музичних творів різних стилів і жанрів. Тому перемога на конкурсі диригентів засвідчила її високий професійний рівень. Нам дуже приємно, що такий хормейстер був вихований у стінах нашої академії».

Сама Аліме Мурзаєва так сказала про конкурс:

— Для мене він став важливим етапом творчої діяльності. По-перше, це чудова можливість порівняти свій професійний рівень з рівнем інших молодих диригентів. По-друге, участь в такому конкурсі дала можливість попрацювати із чудовим хором «Думка», який неймовірно тепло поставився до всіх без винятку хормейстерів-конкурсантів.

Тут я змушений припинити цитування відгуків, згадавши вислів: нема лиха без добра. Річ у тім, що з технічних причин у звіті про конкурс не назвали прізвище А. Мурзаєвої. Спочатку був дзвінок до редакції її мами. Валентина Дмитрівна обурювалася: «Моя донька так чекала вашу публікацію, а ви її навіть не згадали!..». Як автор тієї розповіді про конкурс, прошу вибачити мене — передусім Аліме, керівників академії — і водночас констатую: не сталося б такої прикрості, то ми і не знали б реакції на конкурс. Тож недаремно наша редакція стала його головним інформаційним спонсором.

Отже, друкуємо уточнений список переможців III Всеукраїнського конкурсу хорових диригентів, що завершився у Києві 16 грудня 2005 року.

Гран-прі присуджено киянину Богдану Плішу.

Лауреатами визнано:

I ступеня — **Ганну Парфенову** з Харкова;

II ступеня — **Аліме Мурзаєву** з Донецька і **Христину Панкевич** зі Львова;

III ступеня — харків'янина **Євгена Панкова** і киян **Олександра Заволгіна** та **Дмитра Морозова**.

Додамо, що Аліме Мурзаєва, на час конкурсу старший викладач кафедри хорового диригування Донецької державної музичної академії, нині вже доцент, очолює камерний хор вузу. Цей колектив — дипломант кількох фестивалів.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: А. Мурзаєва.

Мрія поза часом

■ ФОТОРЕПОРТАЖ

Найголовніше — правильно вибрати яйця. Ліпше використовувати домашні — у них і шкаралупа міцніша, і фарба чомусь береться краще. Яйце має бути з рівнесенькою поверхнею, без плям. Якщо є прожилки, то не годиться, бо то означає, що в нього занадто тонка оболонка.

Дорослі з дитячою зацікавленістю й очікуванням дива в очах, малюки із зосередженими обличчями, тихі слова молитви... У «Світлиці» Фонду Івана Гончара вже кілька годин навчає писанкарству майстер народної творчості Лариса Головня.

«Малювати можна і на повних, і на пустих яйцях, — відкриває таємниці пані Лариса. — Але на повних приємніше. Наче щось живе у руках тримаєш...». У цьому розписі все як у житті. Спочатку робляться позначки олівцем — то як мрія. А потім уже писачком накладається прогрітий віск. Такий орнамент, на відміну від олівцевого, виправити майже неможливо. То вже життя, яке не перепишеш, не зміниш...

Цікаво, що навіть досвідчені майстри не завжди знають, яке в них вийде великодне яйце: який відтінок буде, коли одна фарба ляже на другу, як змінюватиметься малюнок під час роботи, що підкаже натхнення...

Руки вже залиті розпеченим воском, очі сльозяться від напруження... Опускаючи яйце у фарбу, ніхто не дивиться на годинника, засікаючи час. Писанкарі читають для цього молитви. Щоб отримати світлішій колір — над яєчком, що «купається» у фарбі, читають перші чотири рядки «Отче наш», а для темнішого — всю, а то й кілька разів...

Та ось найрадісніші хвилини, коли «вмиваєш» яєчко: знімаєш віск і бачиш красу, яку зробив власними руками. Діти й дорослі дивляться на те однаково здивовано: «Невже це моя робота?!» І забуваються обпечені пальці і втомлені очі, тільки вуста продовжують: «Отче наш, іже єси на небесіх...»

Олена СКРИПКА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Із Криму в Ковель по... тепло

Де в Україні взимку найхолодніше? Гадаєте, на Поліссі? Помиляєтеся. У Криму. Бо більшість тамтешніх міст погано опалюються. У нашої знайомої в Керчі вже кілька років у квартирі батареї як лід. Тож із настанням морозів вона нагадує чукчу. Що з одягу в хаті, той і на ній. Ще одна метаморфоза. Виявляється, найтеплішим у морозну пору є місто Ковель, що на Волині. Тут вчасно розпочинають і завершують опалювальний сезон, гаряча вода подається з 6-ї до 24-ї години цілорічно. Недарма за підсумками першого кварталу 2005 року підприємство «Ковельтепло» посіло перше місце, а за результатами всього року — друге в конкурсі «Краще підприємство комунальної теплоенергетики України». Оскільки котельні підприємства обслуговують усе місто залізничників, то ковельчанам узимку в оселях затишно.

Уже п'ятнадцятий рік «Ковельтепло» очолює Володимир Бойко. Спеціаліст він досвідчений: не пропустив жодного щабля інженерної драбини. Починав у 1978-му майстром, потім був начальником дільниці, згодом — теплового району. На посаді директора — з початку 90-х років. Гіперінфляція знецінювала всі обігові кошти. Карбованець стрімко котився вниз. Усі ставали мільйонерами, залишаючись водночас злиднями. Банкрутіли підприємства, розпадалися трудові колективи. Саме тоді в Ковелі не стало обох заводів продтоварів, заводу культвиробів, низки інших підприємств. Здавалося б, щойно призначений директор розгубиться, втратить керованість колективом. Але директор Бойко, зважаючи на досвід Польщі, яка пережила гіперінфляцію кількома роками раніше, прагне будь-що врятувати підприємство. На відміну від інших він не боявся брати кредити під 90, а потім 200 і навіть 300 відсотків річних. Знецінення грошей набуло шалених темпів, і ризик себе виправдав. Щоб повернути кредит за куплений екскаватор, часом вистачало навіть однієї заробітної плати. Завдяки такій далекоглядності керівника підприємство «Ковельтепло» тоді не лише вижило, а й придбало понад десять одиниць нової техніки, кілька вагонів труб, металообробні верстати, зварювальне обладнання, будматеріали, спорудило адмінкорпус і майстерню. Власне, це й стало вирішальним аргументом для ковельчан, які 1998-го обрали Володимира Івановича своїм міським головою. За чотири роки перебування на цій посаді вдалося чимало зробити. Вінцем можна назвати перемогу у Всеукраїнському конкурсі «Місто найкращого благоустрою» за 2001 рік.

Повернувшися через рік на свою попередню посаду, Володимир Бойко одразу взявся вдосконалювати виробництво. Наприклад, коефіцієнт корисної дії старих котлів НІІСТУ-5, а їх у Ковелі аж 114, не перевищував 70 відсотків. Установивши на кожному з них по два додаткові теплообмінники, підняли цей показник до 85—90 відсотків. У такий спосіб уже реконструйовано 59 котлів. Замінено кожен восьмий кілометр труб у тепломагістралях на заізольовані.

За останні роки в Ковелі закрито десять малоефективних котелень. Одна з таких, приміром, розміщувалася за 500 метрів від будинку й обігрівала у ньому аж... 20 квартир. Чи розумно варити куряче яйце в 40-літровій каструлі? Тепер за 20 метрів від будинку поставили міні-котельню, яка працює в автоматичному режимі: гаряча вода у квартири подається цілодобово. Виграш для жильців очевидний — витрати газу зменшено у 2,5 разу. Подібних міні-котелень тепер у місті три. Цього року спорудять таку і на вулиці Володимирській. Так само недостатньо була завантажена котельня на вулиці Незалежності, аж поки до неї не під'єднали будинки, що їх раніше обслуговували інші котельні. Теплотраси там прокладено із заздалегідь заізольованих труб, що дає змогу доставляти теплову енергію споживачам без істотних втрат. Як результат — значна економія заробітної плати, енергоресурсів. До наступного опалювального сезону планується реконструювати теплові мережі котелень на вулицях Незалежності, Смирнова, Володимирській.

Що це дає місту? За збільшення опалювальної площі за останні чотири роки на 12 відсотків витрати газу не зросли. Незважаючи на те, що раніше гаряча вода в квартири подавалася за графіком, а тепер — з 6-ї до 24-ї години. Замінили частину мережевих і насосів гарячого водопостачання та вентиляторів-димососів на менш потужні — й досягли щорічної економії електроенергії ще на 200 тисяч гривень. Недарма торік у грудні підприємство «Ковельтепло» та його директора Володимира Бойка нагородили почесними грамотами Державного комітету України з енергозбереження.

Як вважає сам Володимир Бойко, вагомий внесок у справу економії енергоресурсів можуть зробити самі користувачі послуг підприємства. Завдяки тому, що майже в половині будинків Ковеля встановлено теплолічильники, їх мешканці можуть контролювати споживання тепла самостійно, регулюючи його подачу вентилем, а не відкритою кватиркою. Так ощадливі і роблять. Отож і помітна різниця в оплаті за опалення квадратного метра житла в окремих будинках. Подібна ситуація і з гарячою водою. Тепер у кожній другій квартирі ковельчан є лічильники. Хочеш менше платити — дбайливо стався до кожного літра гарячої води. Підприємство «Ковельтепло» всіляко сприяє мешканцям у встановленні приладів обліку. Можливо, саме тому в місті залізничників їх більше, ніж будь-де в області.

— На жаль, — розповідає Володимир Іванович, — не всі розуміють, як важливо берегти тепло. В лютий холод ще часто можна побачити відкриті навстіж двері у під'їздах, вікна з вибитими шибками, незаізольовані труби опалення на горищах і підвалах. За чиюсь недбалість доводиться розраховуватися усім мешканцям.

Наша зустріч із Володимиром Бойком відбулась напередодні Дня працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування. Директора підприємства «Ковельтепло» довелося трохи зачекати. Але за цей час довідався, що свого керівника тут поважають за вміння господарювати, за людяність і порядність. До речі, за давно встановленою традицією кожному працівнику підприємства до свята належить подарунок. Не забувають і пенсіонерів. Вони теж пішли з урочистостей не з порожніми руками.

Коли готував цей матеріал, пригадав ще один випадок. Якось, їдучи до Польщі, в Ковелі у своїх знайомих зупинилися перепочити мешканці Чернівців. Яке було їхнє здивування, коли пізно ввечері люб'язні господарі запропонували мандрівникам прийняти ванну. З'ясувалося, на Буковині гарячої води у кранах давно вже немає. Отож, щоб посправжньому відчути тепло Ковеля, слід із нього кудись виїхати: чи то в холодну Керч, чи то у місто-красень Чернівці з його крижаною водою у кранах. Та хіба мало таких міст в Україні, де можуть щиро позаздрити теплому й затишному Ковелю.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: директор підприємства теплових мереж «Ковельтепло» Володимир Бойко.

Фото автора.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з обов'язком держави виконати рішення Європейського суду з прав людини у справах проти України; з необхідністю усунення причин порушення Україною Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і протоколів до неї; з впровадженням в українське судочинство та адміністративну практику європейських стандартів прав людини; зі створенням передумов для зменшення числа заяв до Європейського суду з прав людини проти України.

Глава 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

Конвенція — Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколи до неї, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

Суд — Європейський суд з прав людини;

Комісія — Європейська комісія з прав людини;

практика Суду — практика Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини;

Рішення — а) остаточне рішення Європейського суду з прав людини у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод; б) остаточне рішення Європейського суду з прав людини щодо справедливої сатисфакції у справі проти України; в) рішення Європейського суду з прав людини щодо дружнього врегулювання у справі проти України;

Стягувач — а) заявник до Європейського суду з прав людини у справі проти України, на користь якого постановлено рішенням Європейського суду з прав людини або з яким досягнуто дружнього врегулювання, чи його представник, чи його правонаступник; б) особа (група осіб), на користь якої рішенням Європейського суду з прав людини визначено обов'язок України в міждержавній справі;

відшкодування — а) сума справедливої сатисфакції, визначена рішенням Європейського суду з прав людини відповідно до статті 41 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод; б) визначена у рішенні Європейського суду з прав людини стосовно дружнього врегулювання сума грошової виплати на користь Стягувача;

виконання Рішення — а) виплата Стягувачеві відшкодування та вжиття додаткових заходів індивідуального характеру; б) вжиття заходів загального характеру;

Орган представництва — орган, відповідальний за забезпечення представництва України в Європейському суді з прав людини та виконання його рішень;

оригінальний текст — офіційний текст, виконаний офіційною мовою Ради Європи: а) Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та протоколів до неї; б) рішення та ухвали Європейського суду з прав людини; в) ухвали Європейської комісії з прав людини.

Стаття 2. Виконання Рішення

1. Рішення є обов'язковим для виконання Україною відповідно до статті 46 Конвенції.

2. Порядок виконання Рішення визначається цим Законом, Законом України «Про виконавче провадження», іншими нормативно-правовими актами з урахуванням особливостей, що передбачені цим Законом.

Стаття 3. Фінансування витрат на виконання Рішення

1. Виконання Рішення здійснюється за рахунок Державного бюджету України.

Глава 2. ДОСТУП ДО РІШЕННЯ

Стаття 4. Стислий виклад Рішення

1. Протягом трьох днів від дня одержання повідомлення про набуття Рішенням статусу остаточного орган представництва готує та надсилає для опублікування в газетах «Урядовий кур'єр» і «Голос України» стислий виклад Рішення українською мовою (далі — стислий виклад Рішення), який має включати:

а) офіційну назву Рішення мовою оригіналу та в перекладі українською мовою;

б) номер заяви до Суду;

в) дату постановлення Рішення;

г) стислий виклад фактів у справі;

д) стислий виклад питань права;

е) переклад резолютивної частини Рішення.

2. Зазначені у частині першій цієї статті видання публікують стислий виклад Рішення протягом семи днів від дня його одержання.

Стаття 5. Сповіщення про Рішення

1. Протягом трьох днів Орган представництва надсилає стислий виклад Рішення Стягувачеві, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, всім державним органам, посадовим особам та іншим суб'єктам, прямо причетним до справи, за якою постановлено Рішення, разом з копією оригінального тексту.

Стаття 6. Переклад та оприлюднення Рішення

1. З метою виконання заходів загального характеру держава забезпечує переклад та опублікування повних текстів Рішень українською мовою спеціалізованим у питаннях практики Суду юридичним виданням, що має поширення у професійному середовищі правників.

2. Автентичність перекладу повних текстів Рішень засвідчується Органом представництва.

3. Визначення видання, яке здійснюватиме переклад та опублікування повних текстів Рішень, а також замовлення необхідної кількості примірників видання з метою забезпечення судів, органів прокуратури, юстиції, внутрішніх справ, служби безпеки, установ виконання покарань, інших зацікавлених суб'єктів провадяться на конкурсній основі Органом представництва.

4. Забезпечення суддів опублікованим перекладом повних текстів Рішень покладається на державний орган, відповідальний за організаційно-матеріальне забезпечення судів.

Глава 3. ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ

Стаття 7. Звернення Рішення до виконання в частині виплати відшкодування

1. Протягом трьох днів від дня отримання повідомлення Суду про набуття Рішенням статусу остаточного Орган представництва:

а) надсилає Стягувачеві повідомлення з роз'ясненням його права подати до державної виконавчої служби заяву про виплату відшкодування, в якій мають бути зазначені реквізити банківського рахунка для перерахування коштів;

б) надсилає до державної виконавчої служби оригінальний текст і переклад резолютивної частини Рішення. Автентичність перекладу засвідчується Органом представництва.

Державна виконавча служба упродовж трьох днів з дня надходження документів, зазначених у пункті «б» цієї частини, відкриває виконавче провадження.

2. Неподання Стягувачем заяви про виплату відшкодування не є перешкодою для виконання Рішення.

Стаття 8. Виплата відшкодування

1. Виплата Стягувачеві відшкодування має бути здійснена у тримісячний строк з моменту набуття Рішенням статусу остаточного.

2. У разі порушення строку, зазначеного в частині першій цієї статті, на суму відшкодування нараховується пеня відповідно до Рішення.

3. Протягом одного місяця від дня відкриття виконавчого провадження за Рішенням державна виконавча служба надсилає до Державного казначейства України постанову про відкриття виконавчого провадження та документи, передбачені у пункті «б» частини першої статті 7 цього Закону.

4. Державне казначейство України протягом 10 днів від дня надходження зазначених у частині третій цієї статті документів здійснює списання на вказаний Стягувачем банківський рахунок, а в разі його відсутності — на депозитний рахунок державної виконавчої служби коштів з відповідної бюджетної програми Державного бюджету України. Порядок збереження коштів на депозитному рахунку державної виконавчої служби визначається Законом України «Про виконавче провадження».

5. Підтвердження списання, отримане від Державного казначейства України, є для державної виконавчої служби підставою для закінчення виконавчого провадження.

6. Державна виконавча служба протягом трьох днів надсилає Органу представництва постанову про закінчення виконавчого провадження та підтвердження списання коштів.

Стаття 9. Окремі питання, пов'язані з виплатою відшкодування

1. Якщо встановити місцеперебування (місцезнаходження) Стягувача — фізичної особи неможливо, а також у разі смерті Стягувача — фізичної особи чи реорганізації або ліквідації Стягувача — юридичної особи сума відшкодування перераховується на депозитний рахунок державної виконавчої служби. Аналогічна процедура застосовується у випадку, передбаченому частиною другою статті 7 цього Закону.

2. Сума відшкодування, яка знаходиться на депозитному рахунку державної виконавчої служби, перераховується:

а) на рахунок Стягувача після подання ним відповідної заяви;

б) на рахунки спадкоємців Стягувача — фізичної особи після подання ними належним чином оформлених документів, які надають їм право на отримання спадщини;

в) на рахунок правонаступника реорганізованого Стягувача — юридичної особи після подання ним належним чином оформлених документів, які підтверджують його правонаступництво;

г) на рахунки засновників (учасників, акціонерів) ліквідованого Стягувача — юридичної особи після подання ними рішень суду, які підтверджують їхній статус засновників (учасників, акціонерів) ліквідованого Стягувача — юридичної особи на момент ліквідації та визначають частку відшкодування, що належить до виплати кожному із засновників (учасників, акціонерів).

3. Інформацію про наявність на депозитному рахунку державної виконавчої служби суми відшкодування державна виконавча служба надсилає Органу представництва.

4. Позивачем у справах про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виплати відшкодування, виступає Орган представництва, який зобов'язаний протягом трьох місяців з моменту, визначеного в частині четвертій статті 8 цього Закону, звернутися до суду з відповідним позовом.

Стаття 10. Додаткові заходи індивідуального характеру

1. З метою забезпечення відновлення порушених прав Стягувача, крім виплати відшкодування, вживаються додаткові заходи індивідуального характеру.

2. Додатковими заходами індивідуального характеру є:

а) відновлення настільки, наскільки це можливо, попереднього юридичного стану, який Стягувач мав до порушення Конвенції (restitutio in integrum);

б) заходи, передбачені в рішенні Суду про дружнє врегулювання.

3. Відновлення попереднього юридичного стану Стягувача здійснюється, зокрема, шляхом:

а) повторного розгляду справи судом, включаючи відновлення провадження у справі;

б) повторного розгляду справи адміністративним органом.

Стаття 11. Дії Органу представництва щодо вжиття додаткових заходів індивідуального характеру

1. Протягом трьох днів від дня одержання повідомлення про набуття Рішенням статусу остаточного Орган представництва:

а) надсилає Стягувачеві повідомлення з роз'ясненням його права порушити провадження про перегляд справи та/або про його право на відновлення провадження відповідно до чинного законодавства;

б) повідомляє органи, які є відповідальними за виконання передбачених у рішенні Суду про дружнє врегулювання додаткових заходів індивідуального характеру, про зміст, порядок і строки виконання цих заходів. До повідомлення додається переклад рішення Суду про дружнє врегулювання, автентичність якого засвідчується Органом представництва.

2. Контроль за виконанням додаткових заходів індивідуального характеру, передбачених у рішенні Суду про дружнє врегулювання, покладається на Орган представництва.

3. Орган представництва в рамках здійснення передбаченого частиною другою цієї статті контролю має право отримувати від органів, які є відповідальними за виконання додаткових заходів індивідуального характеру, передбачених у рішенні Суду про дружнє врегулювання, інформацію про хід і наслідки виконання таких заходів, а також вносити Прем'єр-міністрові України подання щодо забезпечення виконання додаткових заходів індивідуального характеру.

Стаття 12. Дії органів, які є відповідальними за виконання додаткових заходів індивідуального характеру

1. Органи, відповідальні за виконання додаткових заходів індивідуального характеру, зобов'язані:

а) невідкладно та у визначений Рішенням та/або чинним законодавством строк виконати додаткові заходи індивідуального характеру;

б) надавати інформацію на запити Органу представництва про перебіг і наслідки виконання додаткових заходів індивідуального характеру;

в) дієво та без зволікань реагувати на подання Органу представництва;

г) про виконання додаткових заходів індивідуального характеру повідомити Орган представництва.

Стаття 13. Заходи загального характеру

1. Заходи загального характеру вживаються з метою забезпечення додержання державою положень Конвенції, порушення яких встановлене Рішенням, забезпечення усунення недоліків системного характеру, які лежать в основі виявленого Судом порушення, а також усунення підстави для надходження до Суду заяв проти України, спричинених проблемою, що вже була предметом розгляду в Суді.

2. Заходами загального характеру є заходи, спрямовані на усунення зазначеної в Рішенні системної проблеми та її першопричини, зокрема:

а) внесення змін до чинного законодавства та практики його застосування;

б) внесення змін до адміністративної практики;

в) забезпечення юридичної експертизи законопроектів;

г) забезпечення професійної підготовки з питань вивчення Конвенції та практики Суду прокурорів, адвокатів, працівників правоохоронних органів, працівників імміграційних служб, інших категорій працівників, професійна діяльність яких пов'язана із правозастосуванням, а також з триманням людей в умовах позбавлення свободи;

д) інші заходи, які визначаються — за умови нагляду з боку Комітету міністрів Ради Європи — державою-відповідачем відповідно до Рішення з метою забезпечення усунення недоліків системного характеру, припинення спричинених цими недоліками порушень Конвенції та забезпечення максимального відшкодування наслідків цих порушень.

Стаття 14. Дії Органу представництва щодо вжиття заходів загального характеру

1. Упродовж одного місяця з дня одержання повідомлення про набуття Рішенням статусу остаточного Орган представництва готує та надсилає до Кабінету Міністрів України подання щодо вжиття заходів загального характеру (далі — подання).

2. Подання включає пропозиції щодо вирішення зазначеної в Рішенні системної проблеми та усунення її першопричини, зокрема:

а) аналіз обставин, що призвели до порушення Конвенції;

б) пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства;

в) пропозиції щодо внесення змін до адміністративної практики;

г) пропозиції для врахування під час підготовки законопроектів;

д) пропозиції щодо забезпечення професійної підготовки з питань вивчення Конвенції та практики Європейського суду з прав людини для суддів, прокурорів, адвокатів, працівників правоохоронних органів, імміграційних служб, інших категорій працівників, професійна діяльність яких пов'язана із правозастосуванням, а також з триманням людей в умовах позбавлення свободи;

е) пропозиції щодо здійснення інших заходів загального характеру, спрямованих на усунення недоліків системного характеру, припинення спричиненого цими недоліками порушення Конвенції та забезпечення максимального відшкодування наслідків цих порушень;

є) перелік центральних органів виконавчої влади, які є відповідальними за вжиття кожного з пропонованих у поданні заходів.

3. Одночасно з поданням Орган представництва готує аналітичний огляд для Верховного Суду України, який включає:

а) аналіз обставин, що спричинили порушення Конвенції;

б) пропозиції щодо приведення судової практики у відповідність з вимогами Конвенції.

4. Одночасно з поданням Орган представництва готує та надсилає до Апарату Верховної Ради України пропозиції для врахування під час підготовки законопроектів.

Стаття 15. Дії Кабінету Міністрів України щодо вжиття заходів загального характеру

1. Прем'єр-міністр України відповідно до подання, передбаченого у статті 14 цього Закону, визначає центральні органи виконавчої влади, які є відповідальними за виконання заходів загального характеру, та невідкладно дає їм відповідні доручення.

2. Центральний орган виконавчої влади, визначений у дорученні Прем'єр-міністра України, у встановлений у дорученні строк:

а) забезпечує в межах своєї компетенції видання відомчих актів на виконання заходів загального характеру та контролює їх виконання;

б) вносить до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо прийняття нових, скасування чинних нормативно-правових актів або внесення до них змін.

3. Кабінет Міністрів України:

а) видає в межах своєї компетенції акти на виконання заходів загального характеру;

б) вносить у порядку законодавчої ініціативи до Верховної Ради України законопроекти щодо прийняття нових, скасування чинних законів або внесення до них змін.

4. Відповідні акти мають бути видані та відповідний законопроект має бути внесений Кабінетом Міністрів України на розгляд Верховної Ради України протягом трьох місяців від дня видання доручення Прем'єр-міністра України, передбаченого частиною першою цієї статті.

Стаття 16. Відповідальність за невиконання чи неналежне виконання Рішення

1. У разі невиконання або неналежного виконання Рішення винні службові особи, до повноважень яких належить це виконання, несуть адміністративну, цивільну або кримінальну відповідальність, передбачену законами України.

Глава 4. ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ КОНВЕНЦІЇ ТА ПРАКТИКИ СУДУ

Стаття 17. Застосування судами Конвенції та практики Суду

1. Суди застосовують при розгляді справ Конвенцію та практику Суду як джерело права.

Стаття 18. Порядок посилання на Конвенцію та практику Суду

1. Для цілей посилання на текст Конвенції суди використовують офіційний переклад Конвенції українською мовою (далі — переклад).

2. Для цілей посилання на Рішення та ухвали Суду та на ухвали Комісії суди використовують переклади текстів рішень Суду та ухвал Комісії (далі — переклад), надруковані у виданні, передбаченому в статті 6 цього Закону.

3. У разі відсутності перекладу Рішення та ухвали Суду чи ухвали Комісії суд користується оригінальним текстом.

4. У разі виявлення мовної розбіжності між перекладом та оригінальним текстом суд користується оригінальним текстом.

5. У разі виявлення мовної розбіжності між оригінальними текстами та/або в разі потреби мовного тлумачення оригінального тексту використовується відповідна практика Суду.

Стаття 19. Застосування у сфері законодавства та в адміністративній практиці

1. Орган представництва здійснює юридичну експертизу всіх законопроектів, а також підзаконних нормативних актів, на які поширюється вимога державної реєстрації, на відповідність Конвенції, за результатами чого готує спеціальний висновок.

2. Нездійснення передбаченої частиною першою цієї статті перевірки або наявність висновку про невідповідність підзаконного акта вимогам Конвенції є підставою для відмови в державній реєстрації відповідного підзаконного акта.

3. Орган представництва забезпечує постійну та з розумною періодичністю перевірку чинних законів і підзаконних актів на відповідність Конвенції та практиці Суду, передовсім у сферах, що стосуються діяльності правоохоронних органів, кримінального провадження, позбавлення свободи.

4. За результатами передбаченої у частині третій цієї статті перевірки Орган представництва подає до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо внесення змін до чинних законів та підзаконних актів з метою приведення їх у відповідність з вимогами Конвенції та відповідною практикою Суду.

5. Міністерства та відомства забезпечують систематичний контроль за додержанням у рамках відомчого підпорядкування адміністративної практики, що відповідає Конвенції та практиці Суду.

Глава 5. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади;

2) вжити заходів та, у разі необхідності, внести пропозиції до Верховної Ради України щодо включення питань оволодіння положеннями Конвенції та практики Суду:

до вимог професійного рівня окремих категорій суддів, а також прокурорів, адвокатів, нотаріусів;

до програм первинної підготовки та підвищення кваліфікації суддів, прокурорів, адвокатів, працівників правоохоронних органів, імміграційних служб, інших категорій працівників, професійна діяльність яких пов'язана із правозастосуванням, а також з триманням людей в умовах позбавлення свободи;

3) щорічно передбачати в проекті Державного бюджету України окремою бюджетною програмою кошти на виконання рішень Європейського суду з прав людини.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 23 лютого 2006 року.
№ 3477-IV.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького 44-б) від 22.03.2006 року по справі № 43/494 Товариство з обмеженою відповідальністю «ТІЛІЯ» (02166, м. Київ, пр-т Лісовий, 14, код ЄДРПОУ 25393093, п/р № 26008303381102(840) у філії Ватутінського відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322283, було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кебкала Олександра Михайловича (02068, м. Київ, вул. Григоренка, 67-В, кв. 51; ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14.10.2003 р., серія АА № 668313).

Претензії кредиторів приймаються у встановлений законодавством України термін.

Контактний телефон: 581-15-51.

Постановою Господарського суду Рівненської області (м. Рівне, вул. Яворицького, 59) №8/10 від 23 лютого 2006 р. на підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнана банкрутом приватна фірма «П. А. Н.» (33000, м. Рівне, вул. О. Дундича, 1-б, кв. 139, код ЄДРПОУ 22562508, р/р 260002874 в ВАТ АБ «Укргазбанк» у м. Києві, МФО 320478) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Бокій Тамара Ананіївна (ліцензія серії АА №216804, 33000, м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, к. 13).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області постановою від 13.03.2006 року по справі № 6/195-29/212 постановив: Відкрите акціонерне товариство «Жовківське хлібоприймальне підприємство» (Код ЄДРПОУ 00954870, Львівська область, м. Червоноград, вул. Вокзальна, 2) визнати банкрутом і. відкрити ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута ВАТ «Жовківське ХПП» призначено арбітражного керуючого Колісника Андрія Олеговича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції серія АБ 116300 від 28.01.05 р., проживає: 79017, м. Львів, вул. Тарнавського, 104б, кв. 54, тел. 8 (097) 241-59-55.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

23 березня 2006 року внесено зміни до Реєстру банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду. Банк - учасник Фонду Фермерський земельний банк (м. Київ) змінив назву на **ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ФЕРМЕРСЬКИЙ ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК"** (номер свідоцтва учасника 146 від 23.03.2006)

28 березня 2006 року внесено зміни до Реєстру банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду. Банк - учасник Фонду Акціонерне товариство „Кредит Банк" (Україна)" (м. Львів) змінив назву на **Відкрите Акціонерне Товариство „КРЕДОБАНК"** (номер свідоцтва учасника 51 від 28.03.2006)

www.fg.org.ua

14.02.2006 р. ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) було порушено провадження по справі №Б15/25/06 про банкрутство Спільного українсько-англійського підприємства у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Новомет» (юридична адреса: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Суворова, 17. Адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Плеханова, 7-а. Код ЄДРПОУ 30324927. Р/р 26009121540001 у ДМРУ КБ «ПриватБанк», МФО 305299).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Воздвиженського Олександра Леонідовича (ліцензія серії АА №485221. Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ, вул. Інтернаціоналістів, буд. 2, кв. 53).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 16.03.2006 р. порушено, справу № 7/47-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Роменський м'ясокомбінат» (42006, Сумська обл., м. Ромни, вул. Прокопенка, 87, р/р 26000750062550 в СОФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Ромни, МФО 337018, код 32460398). Розпорядником майна призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ № 176263 від 17 листопада 2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Сумської області (м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) ухвалою від 24.02.06 р. порушив справу №12/20-06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Кролевецька фабрика «Художнє ткацтво» (Сумська обл., м. Кролевець, вул. Петровського, 38, р/р 26001157599010 в Сумській філії «Приватбанк» в м. Суми, МФО 337546, код ЄДРПОУ 02968487).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевчика Олександра Миколайовича, ліцензія АА 668288 від 09.10.2003 р., м. Суми, площа Незалежності, 1, оф. 1418, тел.: (0542) 218-869, 349-113.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються господарським судом протягом 30 днів з дня виходу даного оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів»
ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ УЧАСНИКІВ ТОВАРИСТВА

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання Голови та секретаря загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів».
2. Затвердження порядку денного Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів».
3. Звіт Директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу за 2005 рік.
5. Визначення основних напрямків діяльності Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів» на 2006 рік.
6. Збільшення статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів».
7. Затвердження установчих документів Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів» в новій редакції.
8. Подання установчих документів Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів» в новій редакції на державну реєстрацію.

Загальні збори учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Ватутінський комбінат будівельних матеріалів» відбудуться 05 травня 2006 року за адресою: Україна, Черкаська область, місто Ватутіне, вул. Кірова, буд. 25, у приміщенні Дирекції.

Правління Закритого акціонерного Товариства «Магазин 450» повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 23 травня 2006 року об 11:00 в приміщенні ЗАТ «Магазин 450» за адресою: м. Київ, пр-т Науки, 8.

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться о 10:00 годині 23 травня 2006 року за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність за 2005 рік.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства.
3. Затвердження балансу за 2005 рік.
4. Розподіл прибутку Товариства.
5. Вибори Ревізійної комісії Товариства.
6. Вибори правління.

Для участі у зборах акціонерів необхідно мати паспорт, представникам акціонерів - паспорт та документ, що підтверджує повноваження представника акціонера, оформлений відповідно до чинного законодавства.

ПРАВЛІННЯ ВАТ «УНІВЕРСАМ № 22» ПОВІДОМЛЯЄ, що Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 22 травня 2006 року об 11.00 за адресою: Київ-225, пр. Маяковського, 17.

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 22 травня 2006 року о 10.00 годині за тією ж адресою.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правління ВАТ «Універсам № 22» про господарську діяльність Товариства за 2005 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії Товариства.
3. Затвердження балансу Товариства за 2005 рік.
4. Розподіл прибутку Товариства.
5. Збори членів Спостережної Ради та Ревізійної комісії Товариства.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт, представникам акціонерів - паспорт та документ, що підтверджує повноваження представника акціонера, оформлений відповідно до чинного законодавства.

Господарський суд Рівненської області повідомляє про підготовку матеріалів для обрання безстроково судді Петухова Михайла Георгійовича, який був призначений Указом Президента України від 27 листопада 2001 р. №1151/2001 на посаду судді господарського суду Рівненської області строком на п'ять років.

ПРАВЛІННЯ ВАТ «УНІВЕРСАМ №20» ПОВІДОМЛЯЄ, що Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 19 травня 2006 року об 11:00 за адресою: Київ, Проспект Радянської України, 20.

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 19 травня 2006 року о 10:00 годині за тією ж адресою.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правління ВАТ «Універсам №20» про господарську діяльність Товариства за 2005 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії Товариства.
3. Затвердження балансу Товариства за 2005 рік.
4. Розподіл прибутку Товариства.
5. Вибори членів Спостережної Ради, Ревізійної комісії Товариства та Голови Правління.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт, представникам акціонерів - паспорт та документ, що підтверджує повноваження представника акціонера, оформлений відповідно до чинного законодавства.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП «Горлівське», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи КСП «Горлівське»: 1. Будівля складу, що розташована за адресою: м. Горлівка, вул. Тваринників, 1г, 1955р., площа 1025,3 м2, зі зниженням початкової ціни продажу на 30% - 10486,00грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 524,30грн. 2. Комплекс будівель автогаражу (літери «В-1», «Г-1», «Д-1», «Е-1»), що розташовані за адресою: м. Горлівка, вул. Рождественська, 36а, початкова ціна продажу - 4200,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 210,00грн. 3. Комплекс будівель тарного складу (літери «А-1», «Б-1», «В-1», «Г-1», «Д-1», «Е-1») та споруди (огорожа та замощення), що розташовані за адресою: м. Горлівка, вул. Рождественська, 38, початкова ціна продажу - 7600,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 380,00грн. 4. Комплекс будівель автогаражу (літери «А-1», «Б-1»), що розташовані за адресою: м. Горлівка, вул. Рождественська, 36а, початкова ціна продажу - 7500,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 375,00грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 16-00год. 19 квітня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 20 квітня 2006р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатор КСП «Горлівське». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

Шановні акціонери ВАТ «Андрушівське хлібоприймальне підприємство»

23 травня 2006 року об 11-й годині відбудуться загальні збори акціонерів за адресою:

м. Андрушівка, вул. Станційна, 20.

Реєстрація акціонерів проводитиметься з 10 години до 10 години 45 хв.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту та робочих органів загальних зборів акціонерів.
2. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2005 рік.
3. Звіт ревізійної комісії за 2005 рік.
4. Затвердження аудиторського висновку про результати фінансово-господарської діяльності у 2005 році.
5. Затвердження розподілу прибутку від фінансово-господарської діяльності у 2005 році.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 01.03.2006 р. порушив справу про банкрутство №5/186Б у відношенні відкритого акціонерного товариства «Старобешівський комбікормовий завод» (Донецька область, Старобешівський район, с. Ленінське, вул. Глінки, 35, код ЄДРПОУ 00688002, п/р 260665275, МФО 335076, АППБ «Аваль»). Введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Миронов Ігор Миколайович (83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 89, к. 809, ліцензія №719804). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Вінницької області, 21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі № 10/23-06 від 14.03.2006 року визнав банкрутом приватне мале торгово-виробниче підприємство «Людмила-1» (21032, м. Вінниця, вул. Київська, 31, код ЄДРПОУ 13337244) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сіроша Олега Миколайовича (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, кім. 112, ліц. АБ № 271520 від 07.11.2005 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21016, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) 15.02.2006 р. порушено справу №5/41-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Валерія» (24464, Вінницька область, Бершадський район, с. Голдашівка, вул. Леніна, інд. код 31968725, р/р 2600230112166 ВФ АКБ «Мрія», МФО 302559). 28.02.2005 р. ТОВ «Валерія» оголошено банкрутом.

Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України у Бершадському районі Вінницької області, поштова адреса: 24400, Вінницька область, м. Бершадь, вул. Радянська, 23.

Господарським судом Вінницької області (21016, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) 15.02.2006 р. порушено справу №5/42-06 про банкрутство Приватного підприємства «Інтеркомерц» (24405, Вінницька область, Бершадський район, с. Флорино, вул. Вокзальна, 73, інд. код 31968615, р/р 2600610178 ВОД АППБ «Аваль», МФО 302559). 28.02.2005 р. ПП «Інтеркомерц» оголошено банкрутом.

Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України у Бершадському районі Вінницької області, поштова адреса: 24400, Вінницька область, м. Бершадь, вул. Радянська, 23.

Господарський суд Автономної Республіки Крим повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді Господарського суду Автономної Республіки Крим безстроково Гаврилюк Марії Павлівни, Шкура Вадима Миколайовича.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1) №7/29-06 від 06.03.2006 року порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства «Аптека №165» (код ЄДРПОУ 23051129, юридична адреса: 41615, м. Конотоп, вул. Успенсько-Троїцька, 39, р/р 26005319126001 в СФ ТОВ КБ «Володимирський», МФО 337836). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пономарьова Ігоря Ілліча (41615, Сумська область, м. Конотоп, вул. Лазаревського, 15, оф. 2, ліцензія АА №668347 від 29.10.2003 року). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування даного оголошення.

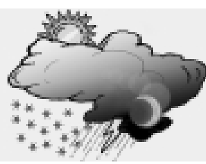
Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) ухвалою від 20 січня 2006 р. по справі №10/4210 припинив процедуру ліквідації та порушив провадження у справі про банкрутство ДП «Калина» ТОВ «Агроінвест» (20930, Черкаська обл., Чигиринський район, с. Медведівка, вул. Б. Хмельницького, 25, р/р 26004301788163 у філії ЧВ ПІБ, МФО 354091, код ЄДРПОУ 32330047).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Занька Миколу Миколайовича (ліцензія АБ №216861 від 29.03.2005 р., 18000, м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 81, кв. 409).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

ПАРНАСик
СЕРЕДА, 5 КВІТНЯ 2006 ■ № 62 (3812)

6 квітня в Україні мінлива хмарність. У західних, північних та центральних областях невеликий дощ, місцями грози. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 1—6 градусів тепла, у Карпатах, на півночі Лівобережжя та місцями у східних областях від 3 градусів морозу до 2 тепла; вдень 12—17 градусів тепла, у західних та північних областях 9—14, у Карпатах 3—8 градусів тепла. На Закарпатті — дощ. Температура вночі 1—6 градусів тепла, вдень — плюс 8—13 градусів

5 КВІТНЯ

■ *1847. За участь у Кирило-Мефодіївському товаристві заарештовано Тараса Шевченка.* ■ *1881. Народився музикознавець і фольклорист Дмитро Ревуцький.* ■ *1906. Народився письменник Анатолій Шиян («Гроза», «Де тирса шуміла»).* ■ *1917. У Києві відкрився Український національний конгрес, який обрав Центральну Раду на чолі з М. Грушевським.* ■ *1943. Вступила в перший бій з гітлерівцями (у складі Червоної Армії) французька ескадрилья «Нормандія».* ■ *1965. Дала перший струм Бурштинська ДРЕС (Івано-Франківська область).*

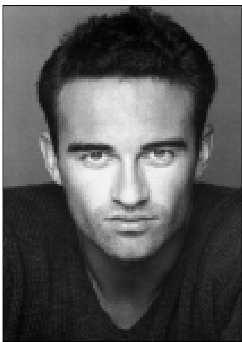
■ **З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ**

Лайза Мінеллі не вміє вибирати чоловіків

Легендарна співачка Лайза Мінеллі, що розсталася зі своїм чоловіком Девідом Гестом у 2003 році (шлюборозлучний процес ще триває), каже, що не має бажання знову зв'язати з кимось своє життя.

«Я добре вибираю друзів, а от чоловіків — дуже погано», — заявила шістдесятирічна співачка, сімейне життя якої, справді, мало багато неприємностей. Мінеллі також зізналася, що сьогодні її більше цікавлять доброта і чесність чоловіків, а не їх сексуальна привабливість.

Глюкоза замучила сусідів вокалом

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Російська поп-зірка Глюкоза вирішила підтягти вокал. І запросила педагога у свою квартиру, яку наймає.

— З викладачем я вирішила займатися, використовуючи свої твори, — каже співачка. — Включала на повну котушку фонограму і співала, повторюючи одну і ту саму композицію декілька разів...

Далекі від мистецтва громадяни, однак, довго терпіти таке не могли. Уже через півгодини після початку занять вони стукали по радіаторах центрального опалення.

У результаті співачці того разу все-таки довелося припинити заняття і вислухати «потерпілих». Але уроки припиняти Глюкоза не має наміру...

У Преснякова новий роман

Фото Гліба ГАРАНИЧА (Укрінформ)

У Володимира Преснякова роман з Наталею Подольською. Свою нову пасію він познайомив з родиною на 60-річчя батька. Хоча прийшов на ювілей з колишньою дружиною Оленою.

Як розповів Пресняков-старший, їм з дружиною дівчина дуже сподобалася. «Хочеться, щоб Володя був з нею щасливий», — сказав музикант.

Знаменитості віддають перевагу знаменитостям

Головного ловеласа і казанову нового американського телехіта «Частини тіла» (його показує канал «1+1») грає «зірка» серіалу «Всі жінки — відьми» і син колишнього прем'єр-міністра Австралії Джуліан МакМагон. За ним завжди тягнеться «смажений» шлейф. То поважна і заможна родина була шокована рішенням сина залишити Сіднейський університет заради модельного бізнесу й рекламувати джинси «Levi's». Потім він одружився зі своєю партнеркою по серіалу, співачкою і сестрою попдиви Кайлі Міноуг — Денні Міноуг, і через два роки розлучився. Наступною екс-дружиною австралійського красеня стала «зірка» серіалу «Рятувальники Малібу» Брук Бернс, а зі знімального майданчика «Відьом» Джуліан «вихопив» Шеннон Догерті. Спершу через чутки в пресі про його новий роман, що стали причиною розриву з Бернс, актор навіть хотів покинути серіал. Але продюсери і засмучені фанати, що закидали його електронну пошту протестами, переконали МакМагона залишитися.

Зараз Джуліан дає новий привід для пліток, уже третій сезон поспіль знімаючись у серіалі «Частини тіла», де відверті сцени косметичних операцій не поступаються гостротою відчуттів сексуальним епізодам. А на прес-конференції, що передувала виходу нового хіта в телеефір, МакМагон заявив: «Я хочу знову побачити свого героя Кристіана Троя багатим хлопцем, який робить гроші і багато займається сексом».

■ **ПАМ'ЯТЬ**

Коли відходить Артист

Столичний театр імені Франко зазнав тяжкої втрати: помер народний артист України Віталій Розстальний. В грудні нинішнього року йому виповнилося б 70 років.

Першу половину життя він працював у славному львівському театрі імені Заньковецької. А понад чверть століття тому з'явився на столичній сцені. Зіграв тут немало яскравих ролей — Михайла Гурмана в «Украденому щасті», Бонавентуру в «Ста тисячах». А Понтія Пілата в спектаклі «Майстер і Маргарита» грав майже вісімнадцять років. Знімався в кіно. А його голос у радіожурналі «Слово» по неділях запам'ятався мільйонам слухачів.

...Коли йому доводилося прощатися з друзями надовго, Розстальний любив згадати пісню Білаша, де є слова «лишилось два, а може три, листочки яворові...» З відходом Артиста їх, здається, стало ще менше.

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: Віталій Розстальний в ролі Бонавентури, шукача скарбів та пригод.

Альбом «Гринджоли» вийде в Росії

Дебютний альбом івано-франківської групи «Гринджоли» вийде в Росії. У російському варіанті «Гринджоли» буде подано як GreenJolly.

Група «Гринджоли», автор «помаранчевого» гімну «Разом нас багато», існує уже вісім років. До цього її «батьки-засновники» Роман Калин і Роман Костюк грали в реггі-колективі «Нема Марлі». Але в якийсь момент у групі виник конфлікт, у результаті якого Романам довелося піти. Далі, після того як хлопці заснували свою команду «Гринджоли», були конкурси, фестивалі, концерти в клубах рідного Івано-Франківська. Коли нових місць для виступу не залишилося, хлопці впритул зайнялися звукорежисурою. На своїй студії робили записи для інших груп, створювали рекламні ролики і музичні заставки, складали пісні різним виконавцям. Саме на цій студії народилася пісня, що принесла їм популярність.

У грудні 2004 року група підписала контракт із українським представництвом Universal, компанією Ukrainian Music, за допомогою якої вже на початку 2005-го було випущено дебютний сінгл «Разом нас багато». Повноформатний альбом «Гринджоли» «Хай буде так» вийшов в Україні на початку цього року.

Вікторія КРИВДА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чулпан Хаматова дуже постаріла

На своєму творчому вечорі актриса Чулпан Хаматова вразила глядачів, з'явившись на сцені в образі незграбної жінки похилого віку з сіткою.

Вона давно мріяла про роль бабусі. У чеканні пропозицій від режисерів вирішила проекспериментувати над образом самостійно. Чулпан вийшла на сцену з центру зали, наступаючи на ноги глядачів, а потім почала читати вірші, забуваючи і плутаючи рядки. Перевтілення було таким вдалим, що ті, хто зібрався в залі, не відразу впізнали в бабусі акторку.

Пол Маккартні залишився без взуття

Сер Пол Маккартні продовжує свою давню боротьбу з протипіхотними мінами. Співак уже не перший рік бореться за заборону цього виду зброї, яка вражає в гарячих точках планети переважно цивільне населення.

Днями музикант виставив на інтернет-аукціоні дивний лот — Маккартні продає свій лівий черевик. Стартова ціна становила лише 50 фунтів стерлінгів, але вже за годину зірковий черевик коштував цілу тисячу. Музикант повідомив журналістам, що збирається передати всі виручені від продажу цього лота гроші благодійному фонду, який займається боротьбою з протипіхотними мінами.

Нагадаємо, що завдяки зусиллям Пола Маккартні та його дружини Хізер вдалося очистити 15 мільйонів квадратних метрів мінних полів і допомогти більш як 360 тисячам жертв підступної зброї.

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 052

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.
Зам. 1389

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos